

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

BUDAPEST, 1942. MÁJUS 13. — II. ÉVFOLYAM 20. SZÁM.

Ára:

20

fillér

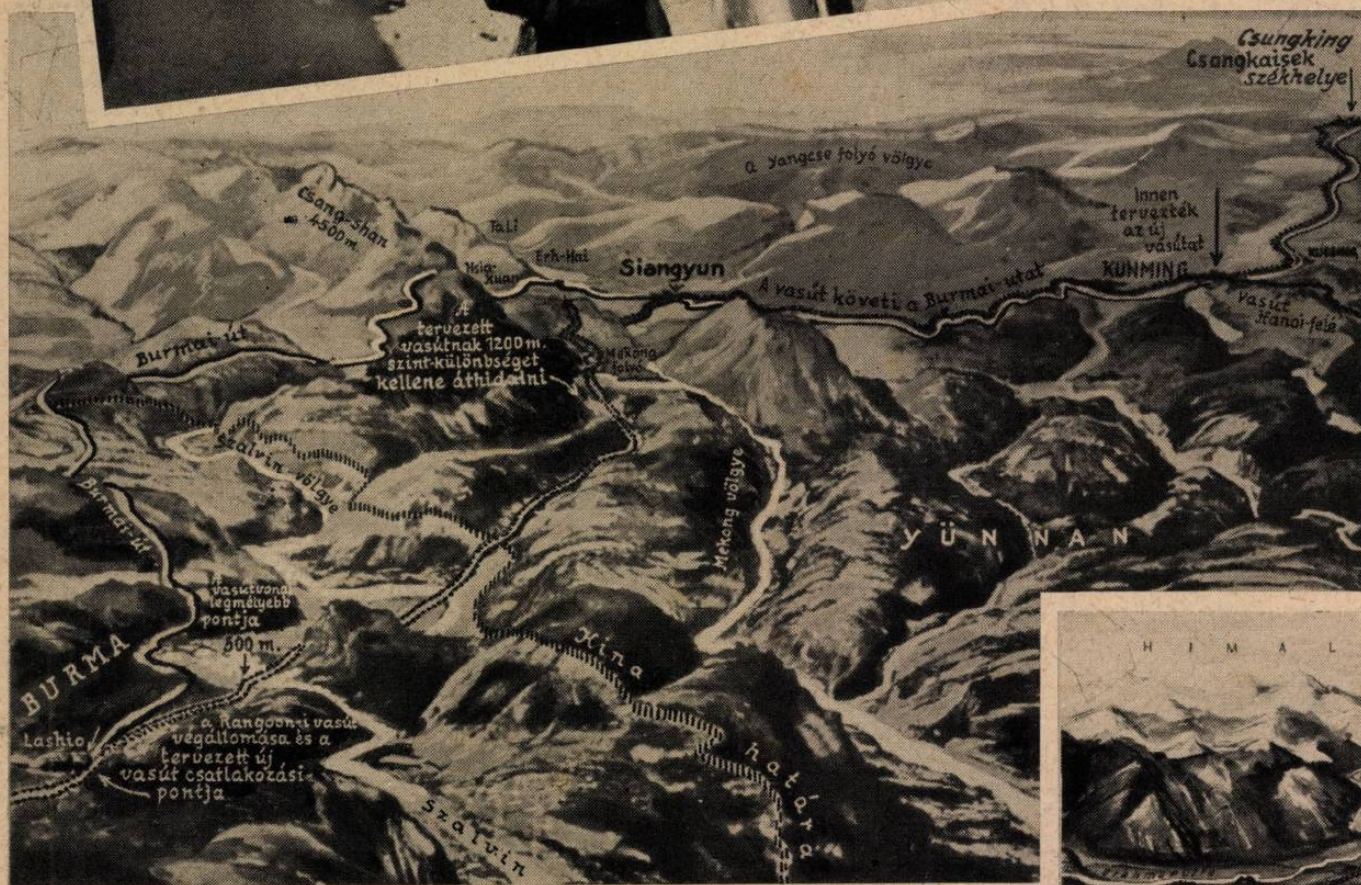
A KIÜRITETT LENINGRÁDOT
LÖVI A NÉMET NEHÉZTÜZÉRSÉG

Az északi-déli irányban húzódó burmai völgyeket sokszáz kilométeres sávokban díszíti a kókuszpálma

BURMA

London minden számítását és reményét halomra döntötte a japánok burmai hadjáratának villámgyors sikere. A Tenno seregei, rövid 80 nap alatt 650.000 négyzetkilométer területet hódítottak meg s betörték Kína belsejébe. Az angol és a kínai csapatok szétszórtnak menekülnek a szélrózsa minden irányába s összefüggő hadműveleteket többé már nem folytathatnak Burma területén. Gáztámadással, kúttak és víztartályok megmérgezésével próbálkoztak az elvadult kínai zsoldosok, de a kiérdemelt japán hadiszerecséket megfordítani nem tudták. A híres burmai út végleg elveszett s a sokat emlegetett assami útvonal még nem épült ki. Csangkaisek a külvilágtól elzártnak, elrendelte az általános mozgósítást s kiáltványának keserű hangja nem sok jót sejtet a közeljövőről... Csangkaisek 300.000 kulival építtette ki a burmai utat, amelyen már japán katonák menetelnek előre Csungking irányában. Anglia elvesztette a legnagyobb játszmát, a keletázsiai utolsó támaszpontot s az indiai kongresszus kedvezőtlen határozata óta, India kapuját sem tudja komolyan megvédelmezni. Két hónapon át zuhogott a világra az angol és az amerikai ígéret, fogadkozás és győzelmi jóslat a burmai hadszínterek eseményeivel foglalkozó jelentésekből, de a sok hazugságot elsöpörte a japán diadal. Lezárult újra egy fontos fejezet a tengelyhatalmak közös háborújában s előkészítette a végső győzelem korszakát. Burmában elcsendesedik a harc s Japán óriás erői felszabadulnak új küzdelmekre. „Merre fordulnak a győztes hadak?” — ez a kérdés izgatja ma az angolszász világot s a kellemetlen felelet már nem késik sokáig...

A BURMAI ÚT
A japánok a Salween folyó völgyében érték el Lashiót, a burmai út kiinduló pontját. Lashióból az angolok vasútvonalat akartak építeni, a térképen feltüntetett vonalon Siangyun-ig, de már nem volt idejük megvalósítani a tervet. A burmai út Lashió és Kunming között 1200 km. A terep rendkívül nehéz...

A BURMAI ÚT METSZETE.
1000—2000 méter magasságban vezet az útvonal Kína belsejébe

A TERVEZETT ASSAMI ÚT CSUNGKING MEGMENTÉSÉRE

A burmai út helyett, az angolok Indiából, a Himalája hegység lábánál próbálkoznak új utat szélesíteni Sadiya és Batang közé, 500 km hosszúságban. A meglévő ösvényút 4000 méteres hegyek között és 2000 méter magasságban fekvő völgyeken át kanyarog s átfarmálása évtizedes békemunkát igényelne. Csittagong lenne a kiinduló pont az assami úthoz, — de a japánok az akvái partraszállás óta, bármikor elfoglalhatják ezt az indiai várost...

A TERVEZETT ASSAMI ÚT METSZETE.

Sadiya és Batang között olyan autópálya: kellene építeni, amelyen a magasságkülönbség 5000 métert meghalad!

FELSZABADÍTÁSA

A KANYARGÓS BURMAI ÚT A SZIKLAHEGYEK
KOZOTT.

A kínai munkások tízezrei pusztultak el 1937—38-ban,
amíg elkészült a nagy mű, amelyet most már csak a
japánok használhatnak hősi előnyomulásukban

(Légi felvétel)

A SZALVIN FOLYÓ PARTJAIN.

Sem az angolok, sem a kínaiak nem számítottak a
japánok hihetetlenül gyors előnyomulására...

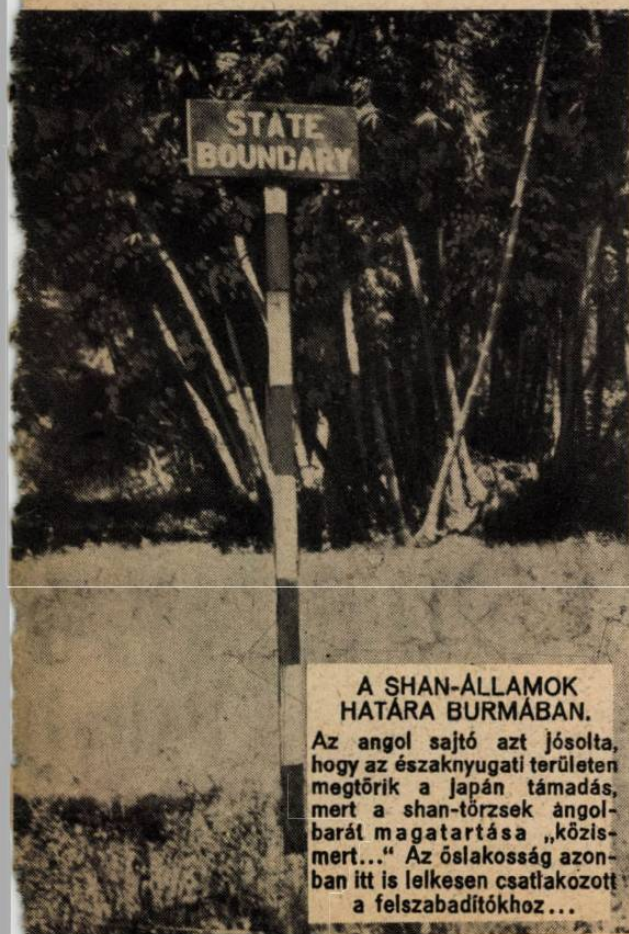
↑ SÉTAKOCSIKÁZÁS Burma kedvelt
közlekedési eszközén, a kétkerekű
ökörvonta talyigán

← BENNSZÜLÖTT BURMAI KATONÁK,
akik az angol szolgálattól teljes
felszereléssel átállottak a japánokhoz

A BURMA—INDIAI HATÁR:

évszázadok uralmi rendszerének ereje törik össze
ezeken a hegyi utakon

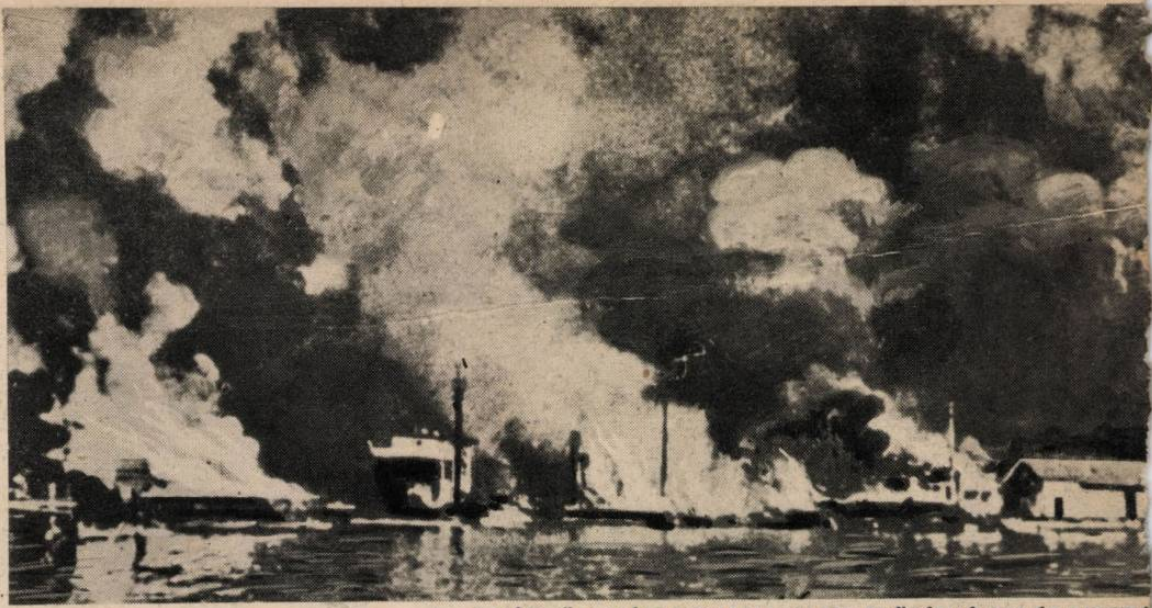

A SHAN-ÁLLAMOK
HATÁRA BURMÁBAN.

Az angol sajtó azt jóslta,
hogy az északnyugati területen
megtörik a japán támadás,
mert a shan-törzsek angol-
barát magatartása „közis-
mert...” Az öslakosság azon-
ban itt is lelkesen csatlakozott
a felszabadítókhoz...

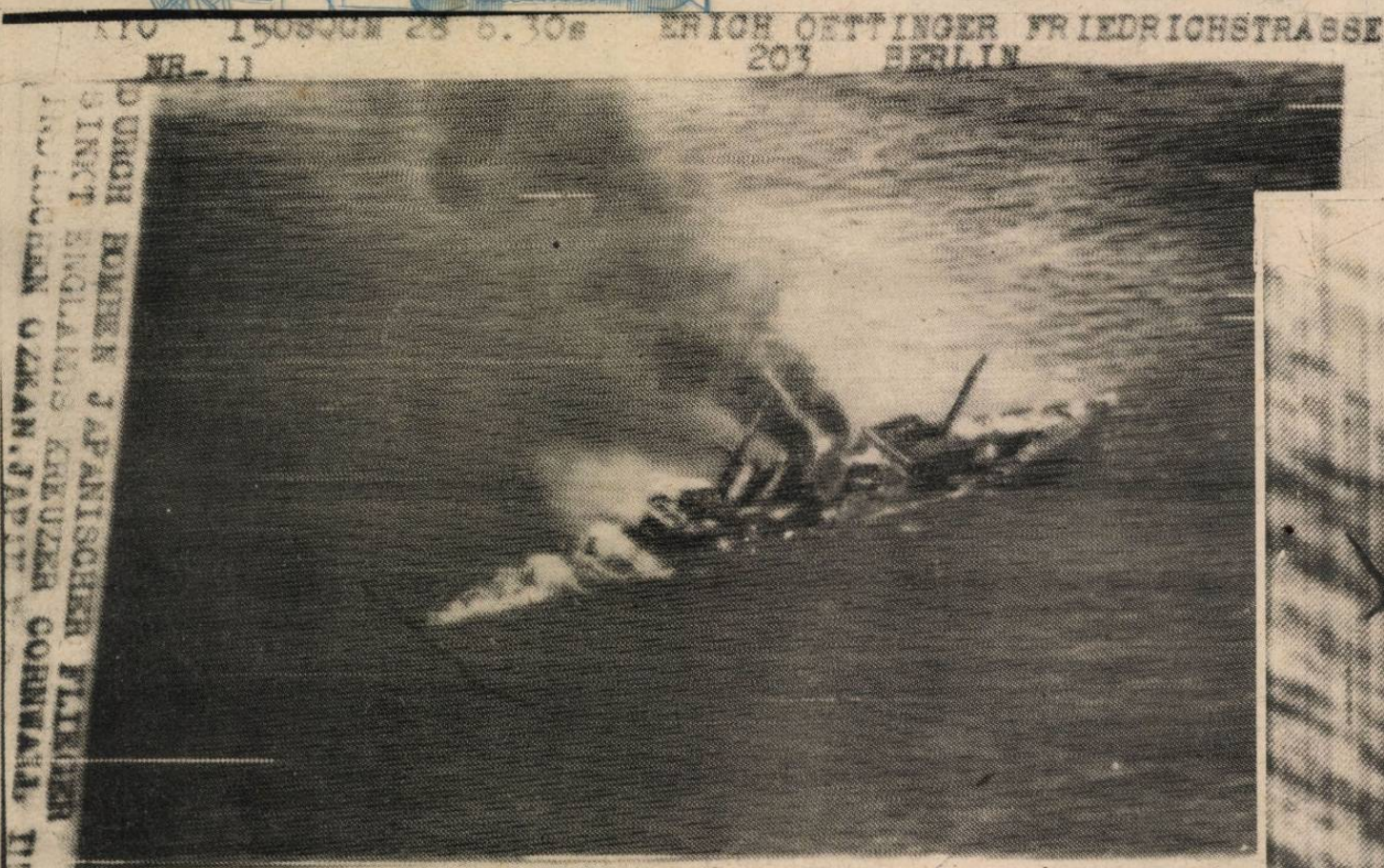

RÁDIÓKÉPEK TOKIÓBÓL

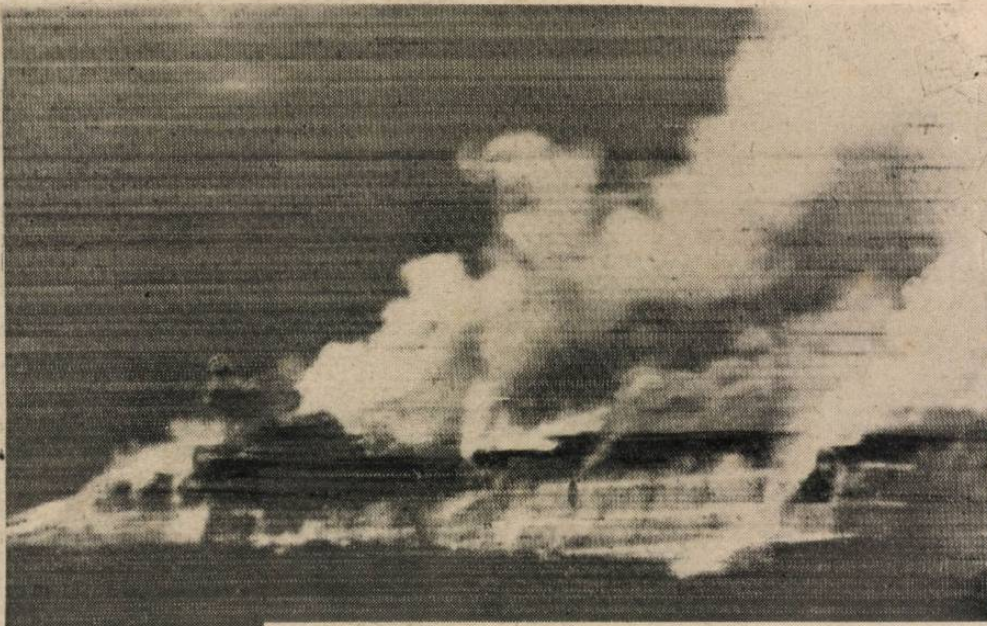
A VÉGSŐ JAPÁN ROHAM CAVITE ERŐDÍTMÉNYE ÉS KIKOTÓ ELLEN

A japán légierő bombái felgyújtották az amerikai hajókat a parti raktárakat, Manila felől pedig a gyalogság szuronyrohammal törte meg az amerikai ellenállást. A maradék erők átmenetileg Corregidor sziklaszigetére. Corregidor ezen a héten elesett...

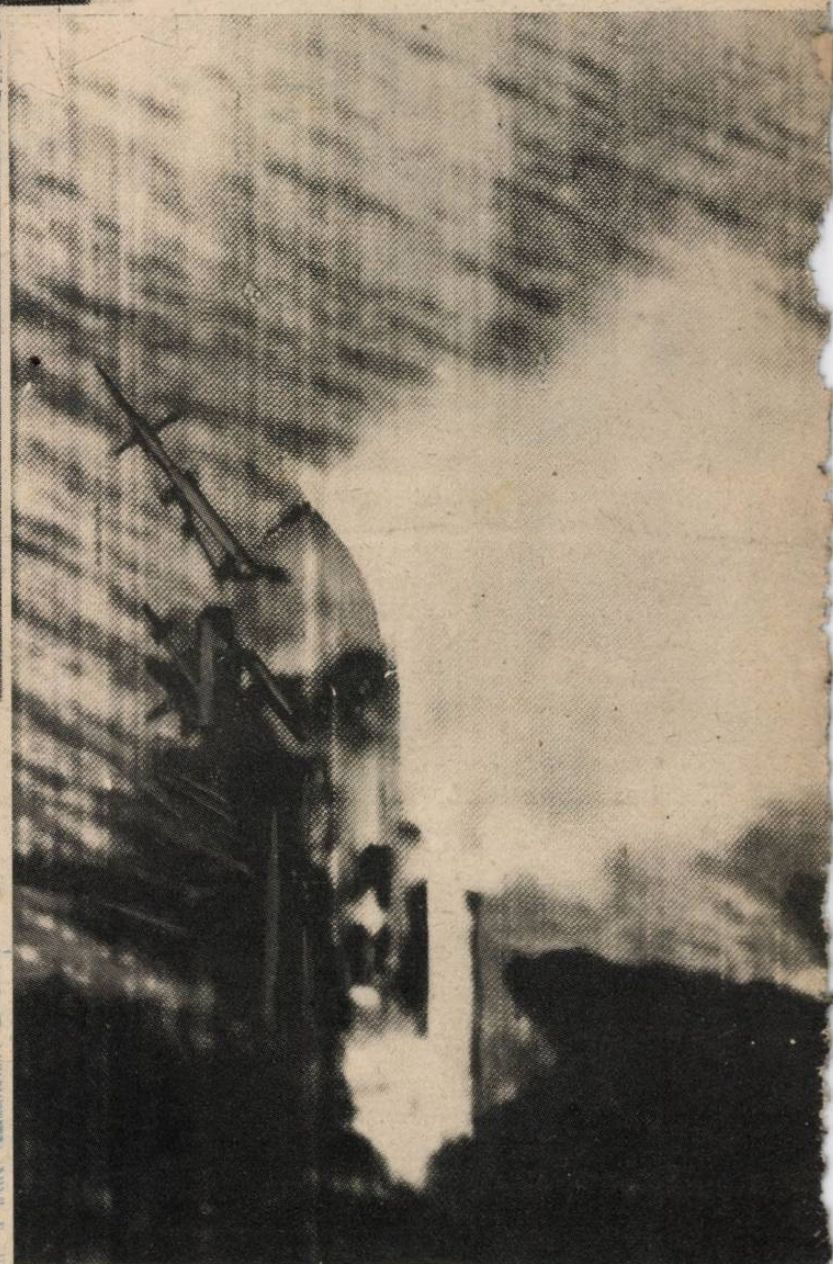
↑ ÉG A „CORNWALL” — AZ INDIAI ÓCEÁNON!

A nagy angol cirkálót néhány japán repülőgép bombázta a vizek mélységébe...

← A „HERMES”, ANGOL REPÜLŐGÉPANYAHAJÓ ELPUSZTÍTÁSA CEYLON PARTVIDÉKÉN

Olyan váratlan és gyors volt a japán támadás, hogy az angol repülőgépek már nem tudtak felszállni a fedélzetről sem. A Hermes elvesztése megtörte Anglia uralmát a bengaliai öbölben

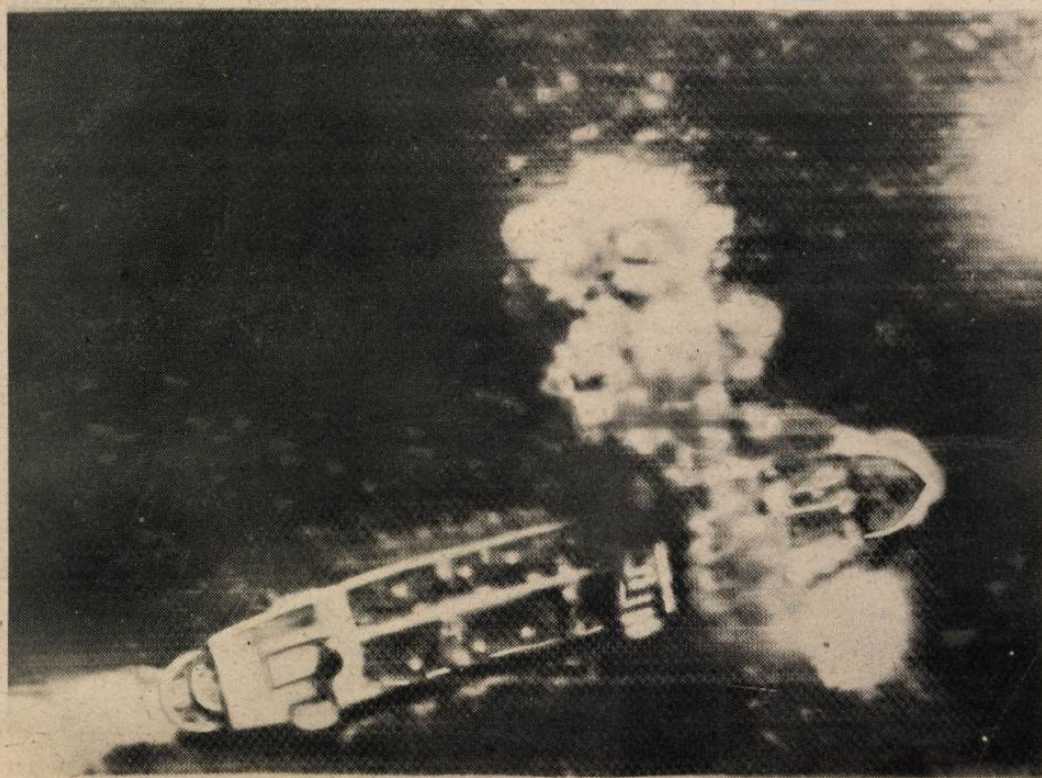

AZ „EXETER” ANGOL CIRKÁLÓ ELSÜLYESZTÉSE A SURABAJAI ÖBÖL ELŐTT VÍVOTT TENGERI CSATÁBAN

A hatalmas hadihajó már rohan lefelé a hullámsírhoz, a hátsó része fel emelkedik néhány pillanatra a levegőbe. A páratlan felvétel japán repülőgépről készült

AZ UTOLSÓ ROBBANÁS AZ „EXETER” LŐSZERRAKTÁRÁBAN

Tűz-, víz- és füstoszlopok törnek fel az óceánról az ég felé...

→ FELOLDALRA DÖLT ANGOL SZÁLLÍTÓ-HAJÓ A DÉLKINAI TENGEREN

Japán repülőgépek bombái gyújtották fel. A rádiókép jobbsarkában felfelé fordult a hajókaravánt kísérő angol romboló elsüllyesztésének tüze... Kelet-Ázsiában Japán a tengerek ura!

HÉTRŐL HÉTRE

vitéz Imrédy Béla

sajtó útján elkövetett rágalmazásért a bíróság elé állította a 8 Orai Ujság felelős szerkesztőjét, fényt vetni végre, — az igazság fényét, — a baloldali sajtó hasábjain százféle formában hangoztatott vádakra. A magyar bíróság a büntető-törvénykönyv, a peranyag és a vallomások alapján kimondja majd az ítéletet a rágalmazás kérdésében s a közvélemény már előlegezetten is, tisztelettel veszi tudomásul a közeljövőben várható döntést. A pernek számos vonatkozása azonban messze túlnőtt a büntetőjogi kérdéseken s a magyar politikai élet lényegbevágó, fontos fordulatait tárta fel a tárgyalásokról megjelent sajtóközlemények figyelmes olvasói előtt. Kormánypárti előkelőségek hosszú sora igazolta tanuvallomásokban, hogy vitéz Imrédy Béla egyenes úton fejezte ki politikai véleményét, nem szított ellentéteket, nem támadt Teleki Pálra s amikor kilépett a kormány-pártból, akkor sem hívott senkit magával. Kiderült a vallomásokból, hogy Imrédy Béla belső pártértekezleten kérte, hogy a törvényhozók jelentsék be igazgatósági tagságaikat s egy bizottság döntse el, hogy összeférnek-e ezek az állások a mandátummal... Kifogásolta Imrédy Béla a magasrangú nyugdíjasok vezérigazgatói elhelyezkedését a magánvállalatoknál s orvoslást kért a közéleti tisztaság nevében. Sürgette Imrédy Béla a zsidókérdés, a földreform és a sajtóirányítás nagy ügyeinek átfogó és sürgős megoldását, erősebb ütemet kívánt a szociális és a népi politika megvalósításában s amikor legjobb lelkiismerete szerint az eredményt kielégítőnek nem találta, — ellenzékbe vonult, egyedül. Egyes hívei szabad elhatározásukból követették Imrédyt s így született meg a Magyar Megújulás Pártja... Amióta parlament van a világon, ezerszer megismétlődött ez a folyamat minden európai országban anélkül, hogy puritán embereknel a kötelező, szabad véleménynyilvánítást a hűség és a fegyelem megsértésének kiáltották volna ki. Hűséget és fegyelmet az örök nemzeti cél s annak hívó szolgálata követel!

Az Imrédy-per

vallomásanyagából, valóban kortörténelmi adatoknak s a már megjelent híradások hű közlésével, rögzítésre idézünk néhány részletet, a kínálókozó megjegyzések nélkül, a gondolkodni tudó magyar olvasóközönség számára: A 8 Orai Ujság közlése szerint, a büntető-törvényszék elnöke megkérdezte Bethlen István grófot, hogy elhanyagolható-e az állam kormányzatában a korszellem? Bethlen gróf így válaszolt: „A korszellem el nem hanyagolható. Ma azonban nincs egységes korszellem. Van orosz irányzat, angol-amerikai irányzat, és nemzeti szocialista-fasiszta irányzat. Ez utóbbi azonban még kisebbséget képvisel. Oly kis országnak, mint mi, nem szabad elhinni, hogy ez a korszellem. Hát ha a másik lesz...” Ennek a páratlan politikabölcséleti elméletnek kifejtése előtt a következő kérdést tette fel az elnök: „Veszélyes dolog-e az, ha alkotmányos államban bizonyos szellemi áramlatok, amelyek — előrebocsátom — nem illegálisak és amelyeknek

eszméi tartalma — szintén előrebocsátom — nem alantas, nemcsak a parlamenti és pártéleten keresztül, hanem előadások, társadalmi egyesületek útján kívánnak érvényesülni?...” Bethlen István gróf válasza: „Attól függ, hogy mit hirdet az illető. Illegális az, amit illegálisnak deklarálók. Én deklarálhatom a kommunizmust, a szocializmust és a nemzeti szocializmust is illegálisnak, attól függ, hogy melyiket tartom veszélyesnek az állam fennállására nézve. Annakidején a mi részünkről a kommunizmus lett ennek deklarálva, mert más hasonló veszélyt jelentő tendenciák más államokból nem szivárogtak be hozzánk...” Arra a kérdésre, hogy 1938 őszén válságos volt-e a nemzetközi helyzet, Bethlen István gróf azt a választ adta, hogy „akkor még nyugalmi helyzet volt, nem lehetett még látni, hogy az új Európáért indult meg a harc...” Az elnök további kérdéseire Bethlen István gróf beismerte, hogy a nyugalom kérdésében „csalódott...” A jövő megítélése tehát helytelen volt, de világosság derült Bethlen István gróf vallomásából a multa, a gyászsemlékű népszövetségi korszakra, amelynek rendeleti úton tett kormányintézkedéseiről a volt miniszterelnök így nyilatkozott: „Az ország helyzetének stabilizálása érdekében külföldi kölcsönt kellett felvenni. A gazdasági stabilizáció másként nem volt keresztülvihető. Ennek a külföldi kölcsönnek a keresztülvitele érdekében a népszövetséggel tárgyalták le az egész anyagot. A népszövetség előírta, hogy bizonyos törvényeket meg kell változtatni, amelyek alkotmányjogi jelleggel bírnak, nevezetesen, hogy lehetővé tétessék: a magyar kormány rendeleti úton léptessen életbe bizonyos dolgokat, amelyek különben csakis a törv. yhozássra tartoznának...” Didergősen kísértett a mult ezekben a mondatokban...

Miért történt?...

Bethlen István gróf legérdekesebb vallomása kétségtelenül Imrédy Bélának az agrárreform és a zsidókérdés gyors megoldására vonatkozó terveivel kapcsolatban hangzott el, a következőkben: „November folyamán figyelmeztetett Teleki Pál gróf, aki akkor külügyminiszter volt, arra, hogy tervbe vették a törvényhozás, a törvényhozói hatalom felretételét sok tekintetben s a reformokat rendeleti úton valószínűsítják meg. Kijelentette előttem, hogy ezt nagyon aggályosnak tartja s kért, segítsék ebben a kérdésben, hogy ne legyen belőle valóság. Azt gondoltam magamban, legegyszerűbb lesz, ha felmegyek Imrédy Béla miniszterelnökhöz, megkérdezem tőle, mit tervez. Fel is mentem hozzá s kérdeztem: „Kérlek, többektől hallottam, hogy a kormány generális felhatalmazást akar kérni az országgyűléstől a törvényhozás materiájához tartozó ügyek rendeleti úton való elintézésére.” Kérdeztem tőle, igaz-e ez. Erre azt mondotta: „Igen.” Megkérdeztem, miért van erre szükség, mire azt felelte, azért, mert azokat a törvényeket, amelyeket keresztül szeretne vinni: a zsidótörvényt, az agrárreformtörvényt ezzel a parlamenttel keresztül vinni nem lehet. Megmondtam a miniszterelnök úrnak, hogy ha ezt megkísérli, vegye tudomásul, hogy egyenesen szembe fogok kerülni vele...” S meg is történt... Imrédy Béla viszont a maga álláspontját így fejtette ki a bíróság előtt: „Bethlen István gróf következtetése téves is lehet, hiszen abból, hogy egy parlamenttel nem lehet megszavaztatni bizonyos törvényeket, még nem következik, hogy a törvények lényegével nem ért egyet az a parlament.” „Kérdés formájában már tegnap utaltam arra a lehetőségre, hogy a parlament lényegében egyetért a reformokkal, mégis a tárgyalás során a részleteknél — teljesen legitim és kifogásolhatatlan módon — annyi különböző befolyás és részérdek érvényesül, annyi részletszabály és kivétel kerül a törvénybe, hogy végül az egész törvény intenciója elhomályosul, illetve elsikkad. Ugyanezen okoknál fogva rengeteg időbe is kerül egy-egy törvény letárgyalása, amellyel minden egyes reformot külön-külön törvényhozási procedúrával kell letárgyalni, amivel szemben felhatalmazás esetén egy törvényhozási procedura folyik le, ami nyilvánvalóan nagy időmegtakarítást jelent. Ha továbbá felhatalmazás esetén a kormány a rendeleti szabályozásnál túlmenne azokon a határokon, amelyeket a parlament többsége helyesnek tart, a parlamentnek, Bethlen István gróf szerint is, nyitva áll a lehe-

tősége, hogy összeülvén, felelősségre vonja a kormányt és bizalmatlanságát fejezze ki, — amely esetben a kormány lemondásra kényszerül...” A tételek érthetők, az ütközési pontok világosak s a nemzeti közvélemény ítélete is kialakul — kommentár nélkül...

A mi véleményünk

a világrendet meghatározó történelmi küzdelemről, nem előkező szemlélődés két cigarettá között, nem elvonatkoztatott egyéni gőg s nem érdektelenségben tetszelgő szellemi játék, hanem becsületes, nyílt s minden következményt halálalig vállaló harc az emberiség és a magyarság életérdekeit veszélyeztető sötét erők és irányzatok ellen! Mi nem nézegetjük az eresztől a vihart s nem latolgatjuk hideg kalmár módján a kezünkben az angolszászok, a tengelyhatalmak és a szovjetoroszok esélyeit; mi ténylezői vagyunk az új Európáért felviharzott háborúnak s népi jövőnknek, sorsunk és hivatásunk áldott ereje, a magyar honvéd küzd a csatatereken! És amíg fel nem kel a győzelem napja, mi nem ismerhetünk ványgyádot és erkölcstelen tárgyilagosságot ebben a küzdelemben s nem szórakozhatik nagy tétlenségében senkisémm nyilvánosan avval a destruktív kérdéssel, hogy hátha mégis, — az ellenséges tábor győzne, akkor, hogy s mint kell igazodni?... Tárgyilagosság voltunk a béke éveiben, feltártuk ezerszer trianoni sebeinket s ki hallgatott reánk, ki segítette a magyart?... A magyar dolgozók milliói tudják, érzik, hogy Paradicsom sohasem lesz a Földön, de lehet haladás, embersegebb élet, tisztaság és juthat puha kenyér a családoknak egy új világban, amelynek alapjait a tengelyhatalmak országai fegyverrel és munkával teremtik meg. Önkéntes és szabad elhatározásból állunk hitünk és világnézeti meggyőződésünk szolgálatában. Bennünket senkisémm kényszerített állásfoglalásra, legfeljebb a páriszkörnyéki békeparancsokat végrehajtó nagyhatalmak önzése és irgalmatlansága. Az új Európáért folytatott harcban a magyar kormány a milliókat képviselheti az egész világ előtt! Belső kérdéseinket magunk akarjuk megoldani egyenes és el nem alkudható küzdelmekben, de a szovjetháború és az angolszász reakció ellen folytatott harc kérdésében nincs magyar szélsőjobboldali ellenzék!

A liberális

Ujság sajtópolitikájához volna néhány szerény szavunk, a fajvédelmi törvény vonatkozó szakaszainak halk megemlítésével. Nevezett ujság az első oldalán hatalmas cikket közöl XII. Pius pápáról, de a rotációs papír szerves folytatásában, a hátulso oldalon, nagyítóval sem fedezhető fel a meghirdetett zsolozsmás keresztény erkölcs, bizonyára a modern munkamegosztás azon félre-csavart, de sokszor eredményes elve alapján, hogy ne tudja a te jobb kezed, — mit csinál a bal... Olvassuk ugyanis a pápai számban a hirdetést, hogy „jó megjelenésű, jó pozícióban levő úriember, megismerkedne fiatal, csinos úrnővel, ki szeret szórakozni. Vallás mellékes...” Továbbá: „Kimondottan szép, karcsú, 25 körüli fess szórakozó partnerét keresi negyvenkettes izraelita pozíció...” Még tovább: „Orvos, jó megjelenésű, jól szituált, vidéki, 34 éves, nem árja, keresi csinos úri-leány vagy asszony ismeretséget. Pünkösdkor Siófokon...” Legtovább: „Főtisztviselő megismerkedne modern gondolkodású, exkluzív úrileánnyal. Levelet — Nem bánja meg, jelígre...” Börzeillatú a rengeteg hasonló hirdetés s már azt sem tudjuk, hogy hol kezdődik és hol végződik a fajgyalázást tiltó rendelkezés hatálya a ravasz fogalmazásokban. A pénz üvölt a sorokból, a csinosság s a fiatal szépség után, a nehéz kísértések idején! A „pozicionált” zsidó keres szórakozó partnereket, úgynevezett feltétlen és abszolút úrinők személyében. Legalább ezt a paculi-fogalmazást kellene megszüntetni, de mindenekelőtt annak lehetőségét, hogy a zsidó a sajtóban, a pénzére hivatkozva, nem zsidó leányok és asszonyok figyelmét próbálja magára terelni. A szerelmi levelezés egyébként sem az ujságoldalakra való s aki mégis hirdet, az megérdemli a sürgős — közlési tilalmat...

VITÉZ IMREDY BÉLA
sajtópere a hét legnagyobb belpolitikai eseményévé
alakult. Képünkön a volt miniszterelnök a törvényszék
épülete előtt híveivel beszélget

ÁSSÁK MÁR A „VITAMINKERTET” AZ ERZSÉBET-HÍD
BUDAI HÍDFŐJÉNél

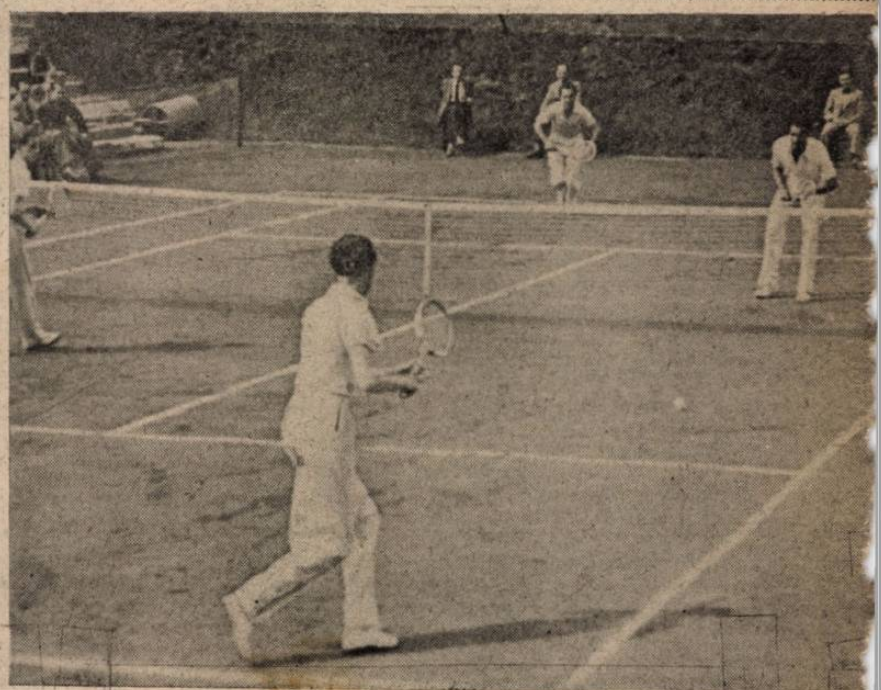

ILLÉS JÓZSEF DR.
negyven éve ta-
nít a budapesti tu-
dományegyetemen.
Tisztelői és bará-
tai az egyetemen
ünnepelték a ju-
bileumát

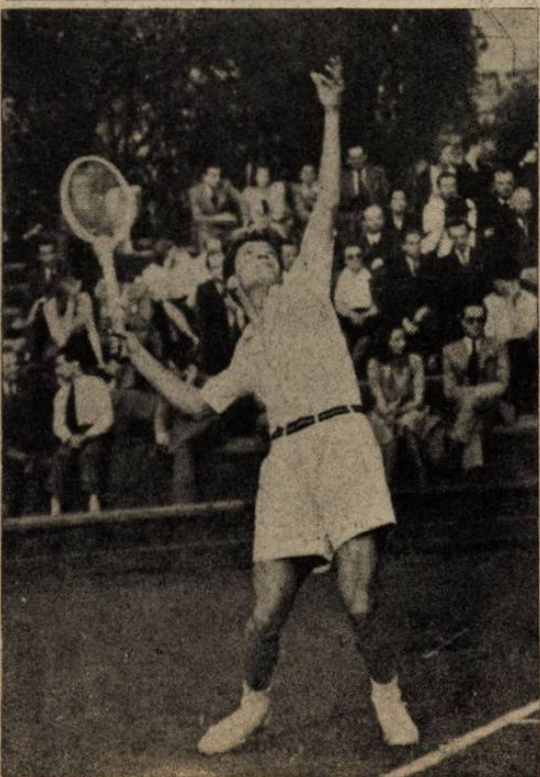
MAGYAR

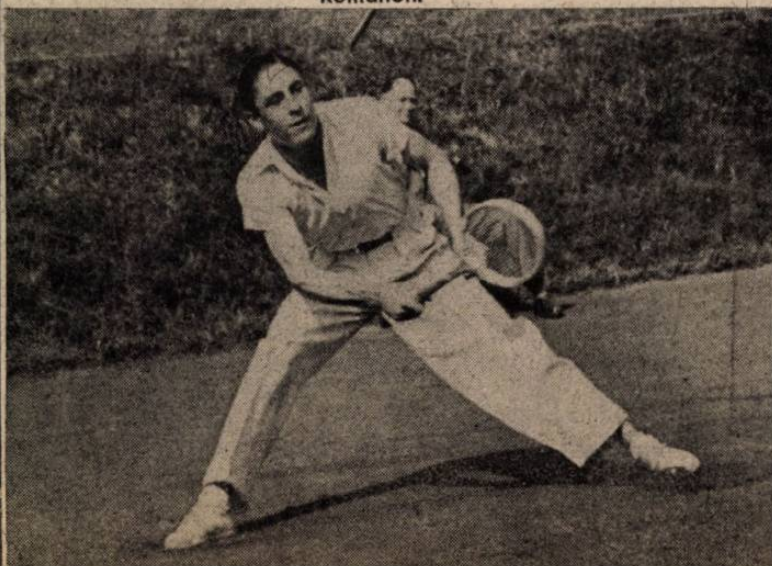
Cucelli—Del Bello győz Asbóth—Meyer pár ellen

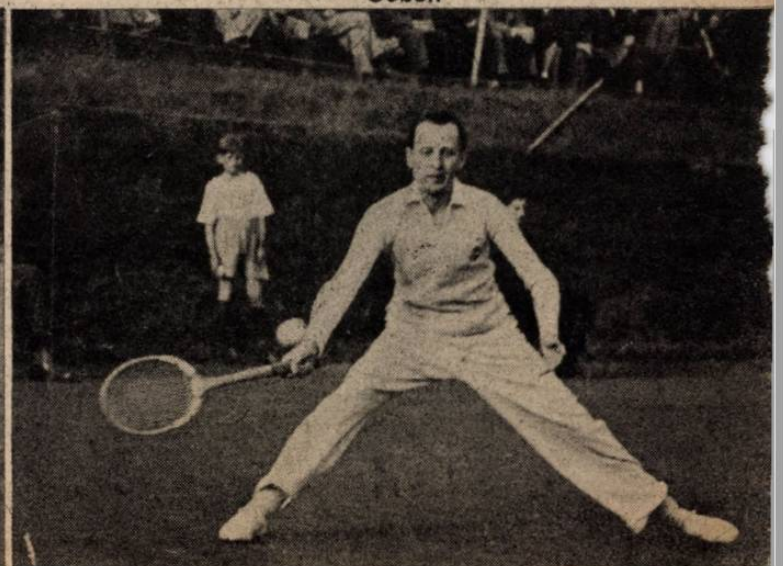
Katona—Gábori győz Quintavalle—Bossi ellen

Del Bello

Romanoni

Gábori

MAGYAR-OLASZ TENISZMÉRKÖZÉS BUDAPESTEN

Eredmény 3:3

MEGHOSSZABBITJÁK AZ ANDRÁSSY-UTAT

A napokban kezdték meg az Andrássy-út meghosszabbításának munkálatait. Az útépítésnek a ligeti vurstli egy része is áldozatul esik

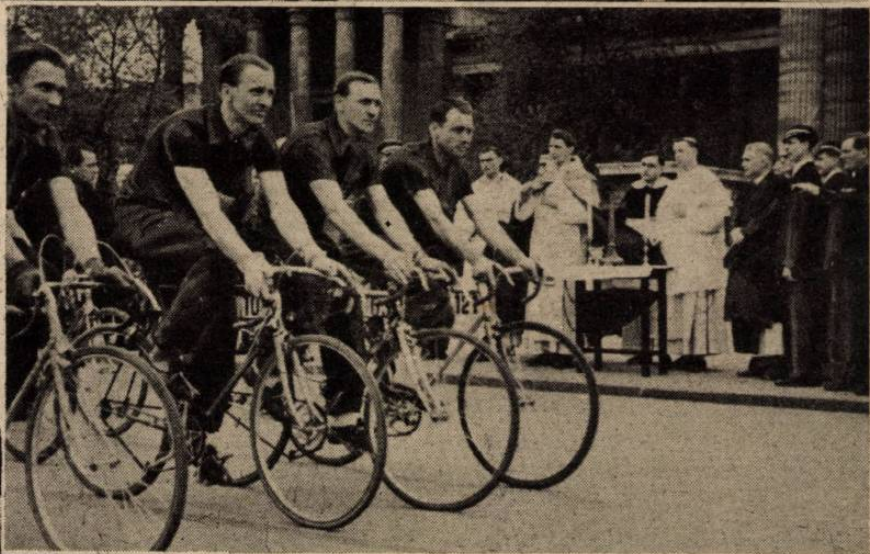

GYERMEKNAP BUDAPESTEN

Mindenki szívesen adott a magyar fővendőknek; A gyermeknapi gyűjtés eredménye minden várakozási felülmúlt: több mint fél millió pengő gyűlt össze. Képünkön a Baross-téri gyűjtőszátrnál nagy tömeg hallgatja a térzenét

KÉPHIRADÓ

KERÉKPÁRSZENTELÉS

volt vasárnap a Hősök terén. A Magyar Kerékpáros Szövetség rendezte meg Szent Kristóf, a kerékpárosok védőszentjének ünnepét. Képünkön a magyar bajnok-csapat vonul el az áldást osztó főpap előtt.

NÉMETORSZÁGI MAGYAR GYEREKEK

érkeztek Budapestre. A Németországban élő magyar családok gyermekeit ünnepélyesen fogadták a keleti pályaudvaron. Az első csoportban 529 gyermek érkezett haza Magyarországra

Asbóth

Szigeti

Vichyben és

PETAIN MARSALL ÉS LAVAL MINISZTERELNÖK SÉTA KÖZBEN IS A SÜLYOS HELYZETRŐL BESZÉLGETNEK

Az új francia kormányt súlyos életkérdések elé állította az angol rabló-hadjárat Madagaszkár ellen. Vichyben határtalan az izgalom, lázas a munka s a francia nép gyötrő kétségek között várja a fejleményeket. A Laval-kormány mindennap ülészik, bejelenti tiltakozását a jogtalan foglalások ellen s felszólítja a madagaszkári védőrséget a francia fegyverek becsületének megvédésére, de Amerika ujjong és Anglia zavartalanul folytatja a Franciaországnál nagyobb Madagaszkár megszállását. Churchill kijelentette, hogy három hónap óta készülnek a hadművelet végrehajtására s ezzel a mondatával meghazudtolta azt a kifogást, hogy a japán előretörés miatt, kényszerhelyzetben cselekedett... Diego Suarez helyőrsége 3 napi harc után kapitulált. A hírek szerint csak 1500 francia katona vett részt a küzdelemben s a túlerő gyorsan legyőzte a maroknyi csapatot. A sziget belsejében sincs komoly haderő. Madagaszkár békebeli helyőrsége 5500 fő volt s ebből is csak 1600 katona volt európai. Madagaszkár elfoglalása csak előkészítése a friss angol-amerikai terveknek! A Keletáziában csúfosan megvert angolszászok, Afrikában akarnak véglegesen berendezkedni s az amerikai lapok szilajon követelik a semleges államok afrikai birtokállományának elfoglalását is... A francia kormányt már nem védi meg az angolszászok mohóságától — az engedékenység és a diplomáciai tiltakozás. Ahová pedig az angolok betették a lábukat, onnan csak a fegyver ereje szoríthatja ki őket... Madagaszkár megrohanása az utolsó intő, keserű példa, amelynek tanulságait csak Vichyben vonhatják le a megcsalt franciák, talán még idejében, — talán már túl későn...

PETAIN MARSALL AZ ÁLLAMFŐ
Vichy parkjában megpihen az egyik padon...

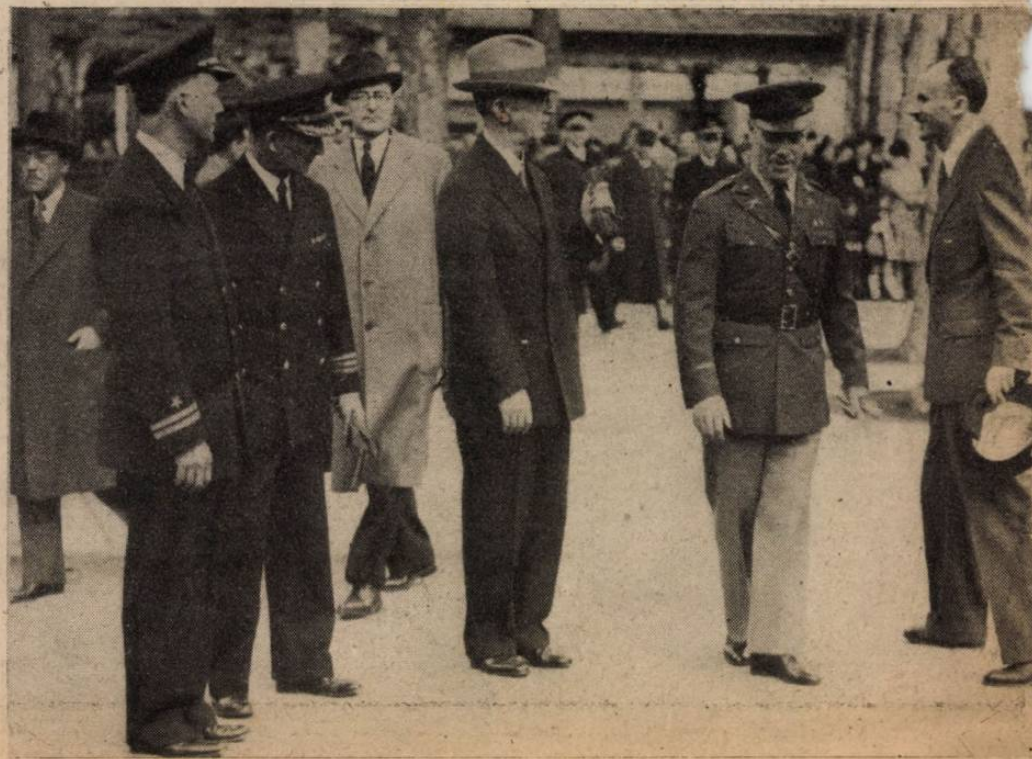
LAVAL MINISZTERELNÖK
Pierre Cathala pénzügyminiszter (balra) és Paul Marion propagandaminiszter között

LEAHY AMERIKAI NAGYKÖVET
(középen civilben) elhagyja Vichyt. Baloldalán az amerikai tengerészeti és légügyi, jobbán a katonai attasé. Nagy méregkeverő búcsúzott el a francia kormány székhelyétől...

TISZTELEG A FRANCIA ŐR A VICHY-I KORMÁNY SZÉKHELYE ELŐTT

DARLAN TENGERNAGY, a francia haderő főparancsnoka fogadja a felvonuló csapatok tisztelgését

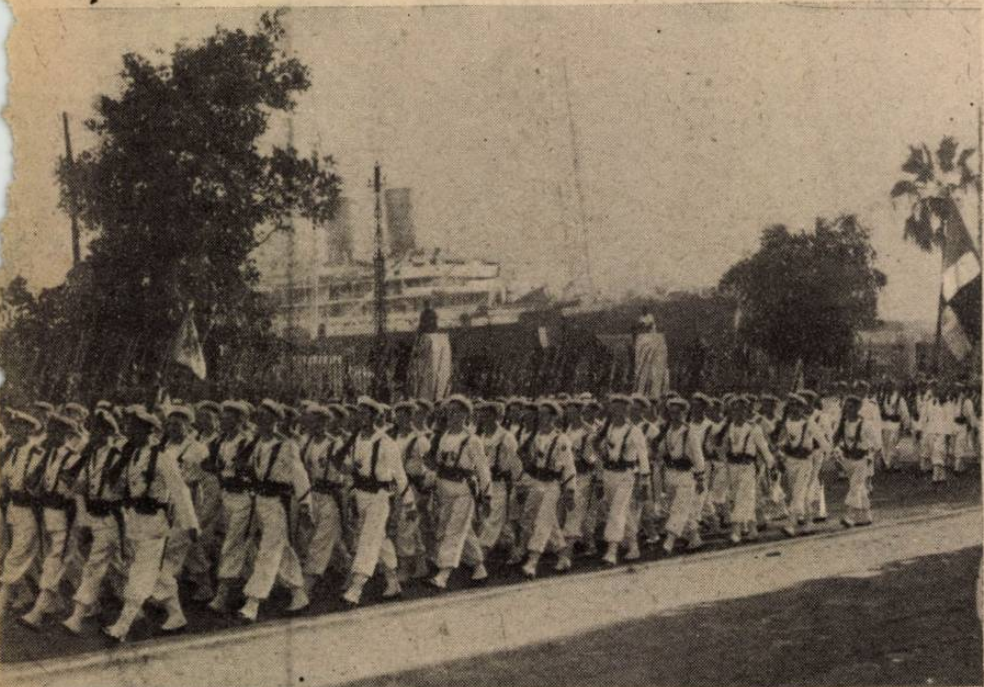

Madagaszkáron

A BENNSZÜLTTEK VALLÁSI ÜNNEPEGE TANANARIVO
DOMBJAIN. TANANARIVO MADAGASZKÁR FŐVÁROSA

FRANCIA MATRÓZOK
FELVONULÁSA DIEGO
SZUAREZ KIKOTÓJÉBEN

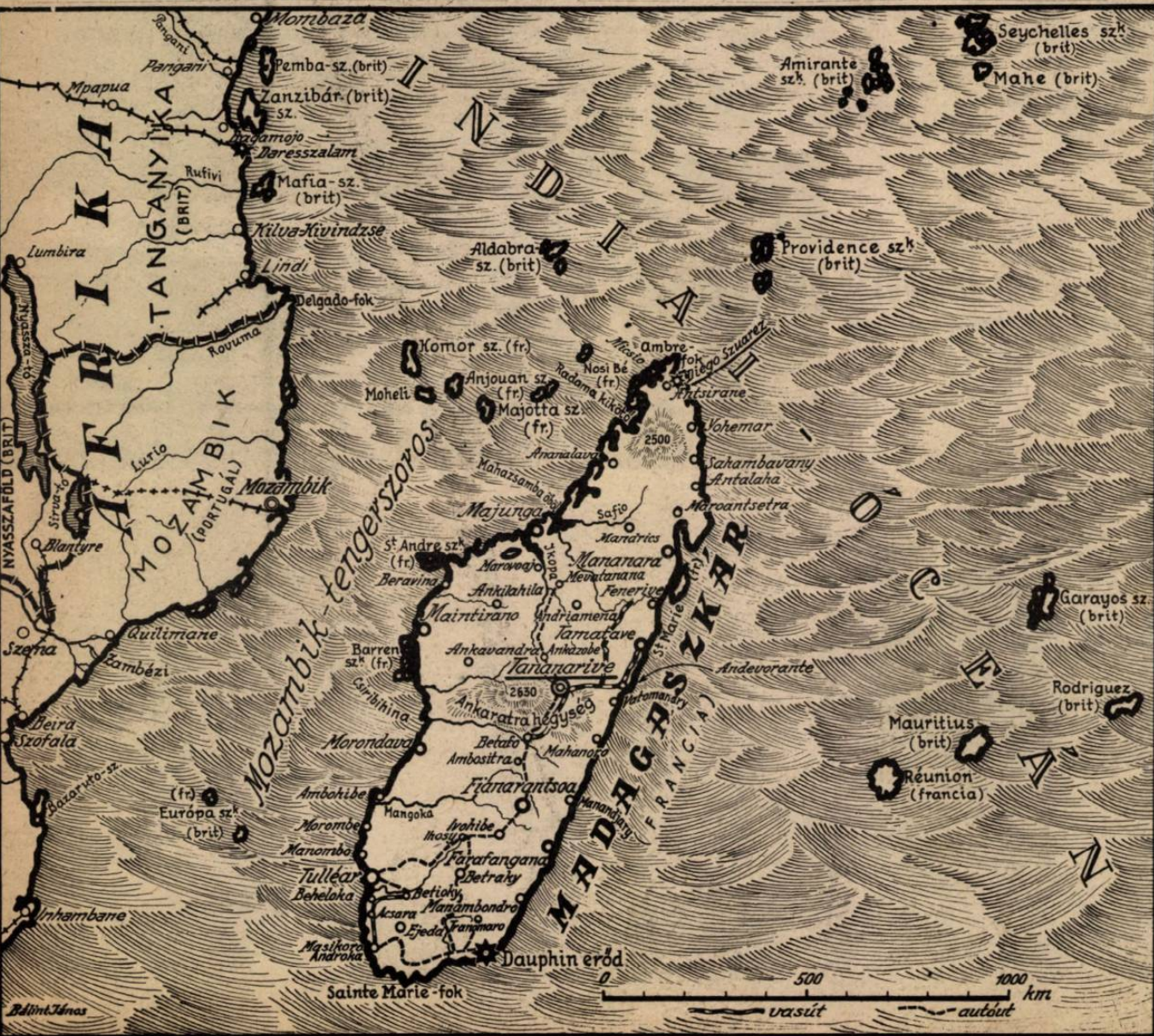
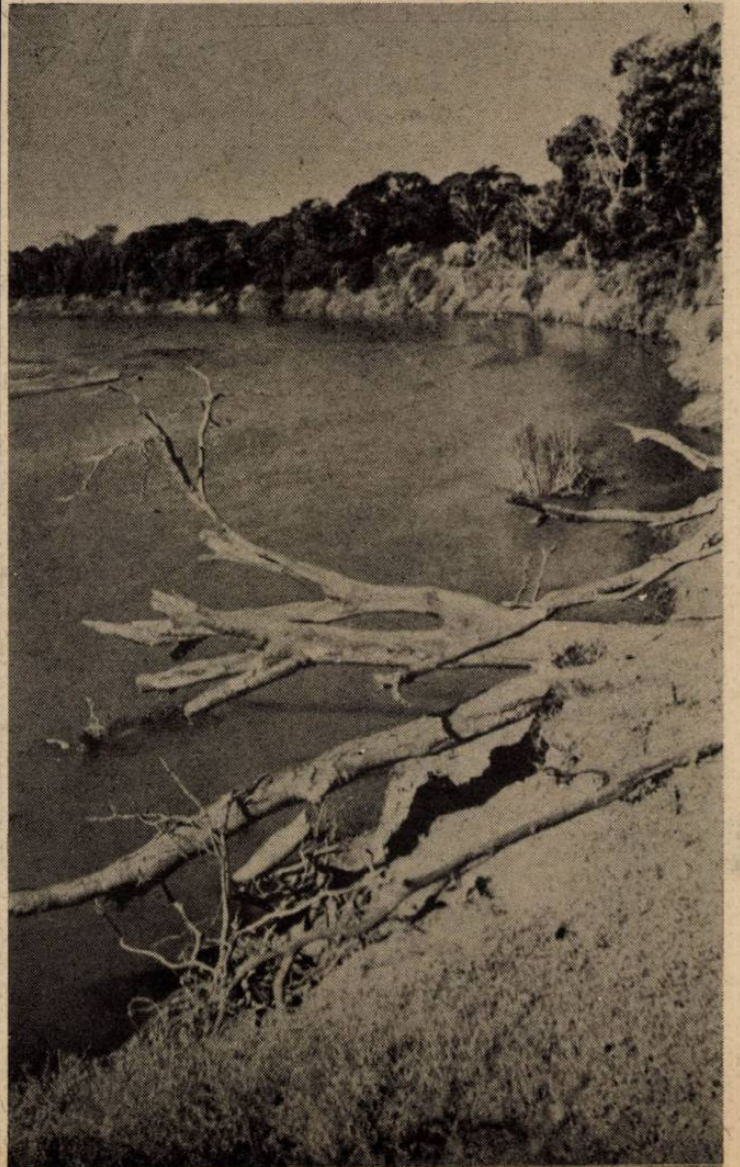
A GAZDAG MADA-
GASZKÁRI KÁVÉÜLTET-
VÉNYEKET RABOLJÁK EL
AZ ANGOLOK

DÉLAFRIKAI ANGOL
CSAPATOK BEHAJÓ-
ZÁSRA KÉSZEN,
az afrikai szárazföldön,
a mombazai parton. Az
angliáért elvérzett
Franciaországtól, min-
den ok nélkül próbálják
elrabolni Madagaszkárt,
a Délafrikából áthajóz-
tatott brit haderők...

TENGERPARTI ÖBÖL ANTIVANE PARTVIDÉKÉN,
AHOL AZ ANGOLOK PARTRASZÁLLTAK

↑ PÁNCÉLSZEMEK FIGYELIK AZ ANGOL PARTOKAT!

A francia tengerparti erődítmény páncélkupolája elé, a betonállásba van beépítve a televíziós fényképezőgép nyílása, amelyen keresztül pontosan fényképezik Anglia partvidékét

HARC

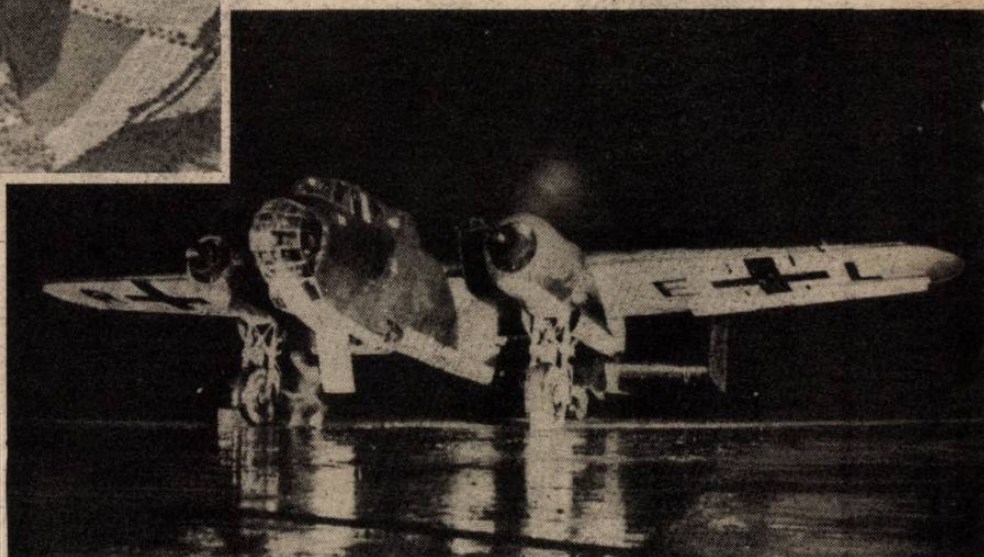
↑ ITT A TÉVEDÉSMENTES KÉPJELENTÉS:
Egy kisebb angol hajókötelék próbálja megközelíteni a meredek partokat... A messzehordó ágyúk eldördülnek

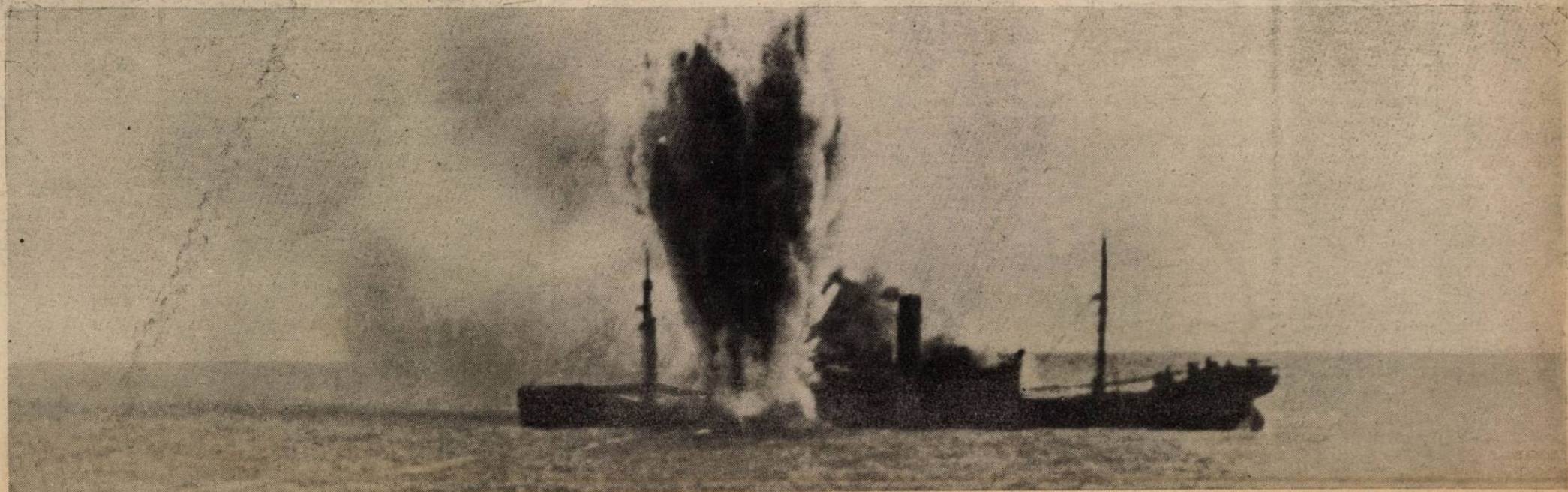
A DO 217 ZUHANÓ HARCIGÉP ANGLIA FELÉ TART

← A híres és rettegett Dornier 217, kétmotoros zuhanó harci gép, a legnehezebb bombákkal indul az ellenséges célra. Páncéltornyos ágyúval s gépfegyverekkel felszerelve, halálosan hárítja el a vadászgép támadásokat is. Zuhanófékje esernyőszerűen nyílik és záródik s rendkívüli stabilitást biztosít a zuhanásban...

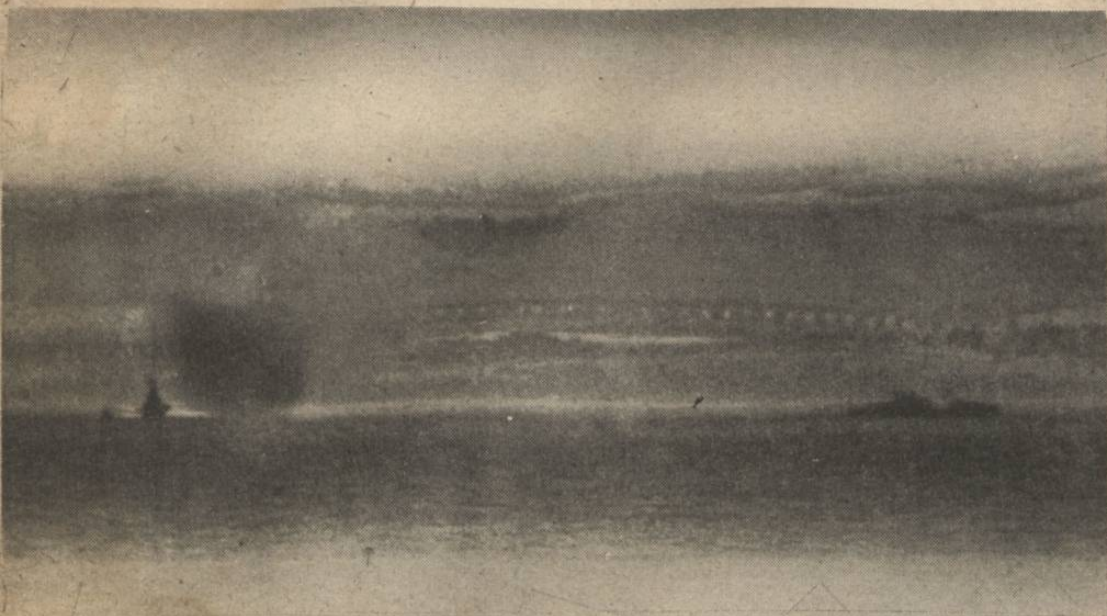
→ A DO. 217 ÉJJELI TÁMADÁSRA INDUL TÁMASZPONTJÁRÓL
Az éjjeli harc a repülő legnagyobb idegpróbája s a kiváló gép megnyugtató barát a küzdelemben...

PONTOS TALÁLAT AZ ANGOL KERESKEDELMI HAJÓN

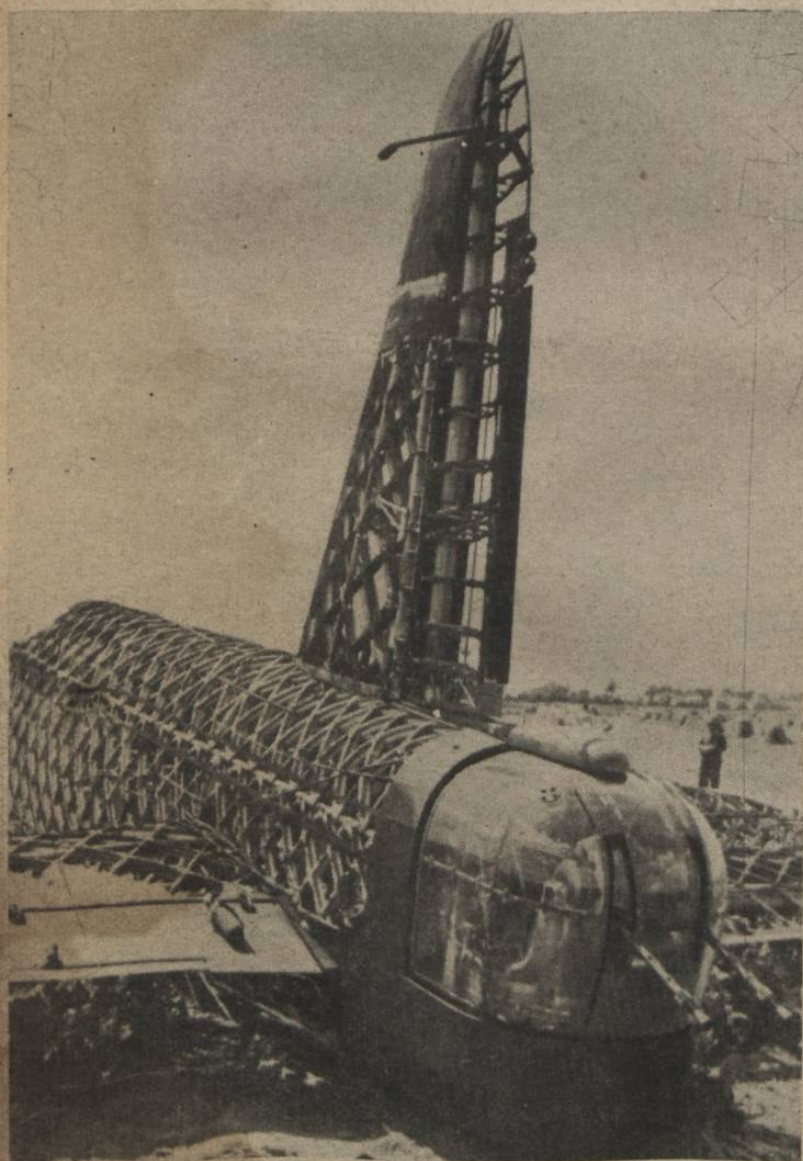

ANGLIA ELLEN

HÁROM LÖVÉS UTÁN ↑

a baloldalon eltalált hajó megingott és megfordult s mentőcsónakja már el is távolodott a part felé. Néhány perc múlva kigyullad a másik hajó is a biztos találatoktól. A fényképező gép páncélszeme segíti a tüzérséget a La Manche-csatorna ellenőrzésében...

← ÉJJEI LÉGVÉDELEM EGY NÉMET VÁROS FOLOTT

A világító lövedékek hosszú csikjai körül, a sok fehér pont a gránátrobbanások tüze

← AZ ANGOL WICKERS—WELLINGTON BOMBÁZÓ

Képünkön inkább a belső szerkezete látszik, mert lelőtték a német vadászgépek s összetört és kiégett. Kiválóan elhelyezett ikergéppuskája sértetlen maradt, de egyéb részeiben nagy a károsodás... És mégis ez a szerencsésebb eset,

— mert itt van a párja, az Augsburgnál lelőtt angol bombázó, a felismerhetetlenségig összeroncolt állapotban...

A HULLÁMSÍR ELYNELI A DERÉKBATORT GÖZÖST

A HÁBORÚ MÉLYSÉGEIBŐL

11 EVES SZOVJETFIÚ, aki fegyveres alakulatban, fegyverrel a kezében került német fogságba. Vak esz-köz a szerencsétlen nép a moszkvai vörös banditák irtógalman kezében s Európa kötelessége felszabadítani az állati szintre züllesztett népek óriás tömegeit!

PÁNCÉLOS VÖRÖS KATONA. Egy szétlőtt harcocsiban húzódtott meg 3 napig, ahonnan egy német járőr piszkálta elő. Az étel s a cigaretta magához térítette, de mint a csodát nézi a németeket...

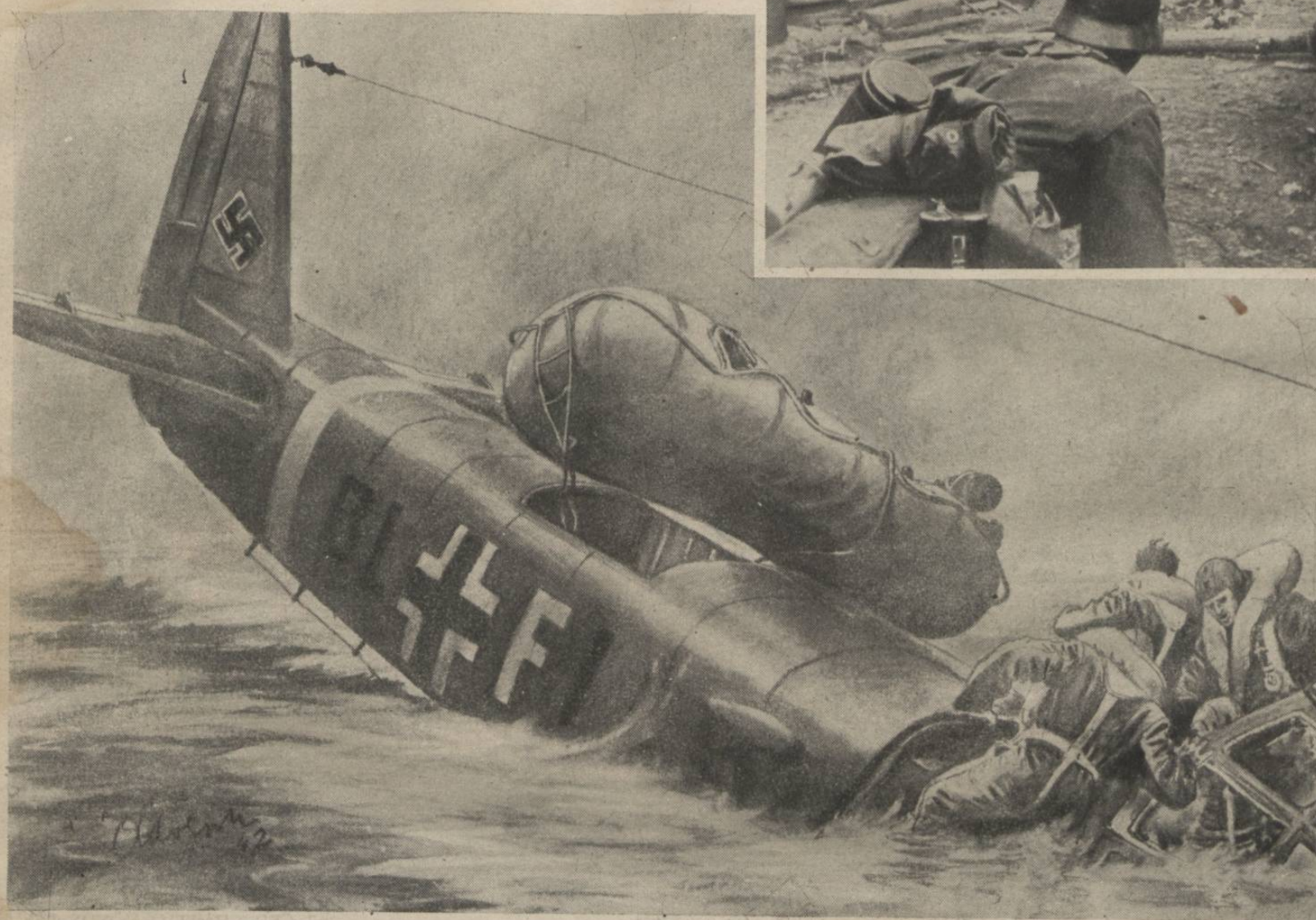

CSAK A GAZDÁTLAN LOVACSKA MARADT ÉLETBEN... Az elkészeredett közelharcban közigránátok verték szét a vörös ellenállás fészekét, de az égő romok közül sértetlenül sikerült kivézetni egy bentrekedt lovat.

ELFOGOTT SZOVJETTISZTEK ELSŐ EBÉDJE EGY UKRÁNFALUBAN. ÖTHETE NEM ETTEK MELEGÉTELT...

AZ ÖSSZEOMLOTT VÖRÖS TÁMADAS UTAN. Halottak és halotti csönd a romokba lőtt házak körül...

A NÁPESTIG TARTÓ UTCAI HARC VÉGE. Egyenkint bújnak elő a szovjetkatonák feltartott kezekkel s mentik az életüket...

TECHNIKA ÉS ÉLETMENTÉS A csatona felett felőtt német repülőgép óriási súlyával rázuhan a vízre s abban a pillanatban az életet jelentő gummicsonák önműködően kivágódik a gép törzséből a víz felületére. A német harci gépeken az összehajtott gumicsonák zárófedelét a vezre-delem pillanatában a rádlós egyetlen rántással felnyitja s abban a pillanatban beömlik a gáz a gummicsonakba és kiveti helyéről a tengerre.

JÁRŐR A NÁDASOK SZÉLÉN. A szovjetarcvonal déli szakaszán, egy nagyobb tó náddal borított partjain így álcázzák magukat az ellenséget kutató katonák.

46 NAPIG ÁLLTAK A HALÁLOS HARCOT A SZOVJETCSAPATOKTÓL KÖRÜLZÁRTAN! A Haase harci csoportot teljesen bekerítették a vörösek s éjjel-nappal támadták, a felmentésig. Leirhatatlan szenvedés és felbecsülhetetlen hősiesség a 46 nap története. A parancsnok meghatottan fog kezét ki-tüntetett katonáival, akikkel együtt a földi pokolból szabadult meg — férfierővel!

SAJÁTSÁGOS KOMMUNISTA SIREMLEKEK UKRAJNÁBAN: ázsiai és zsidó motívumok keverékeiből...

A DUCE ÉS A FÜHRER A DÍSSZÁZAD ELŐTT

A SALZBURGI TALÁLKOZÓ
A két vezér kéz-
szorítása

AMERIKAI JÁTÉK...

Dél-Karolinában próbálgatják a német-invázió elleni védekezést s a szemléltető oktatásnál elfogják a polgármestert, mint „ejtőernyős” kellemetlen idegent, — pedig csak zsidó...

KANADAI JÁTÉK

Winnipeg városában német egyenruhába öltöztetett katonákat vonultattak fel az utcán a lakosság mulattatására. Az invázió rémét hessegetik ilyenformán „elfelé” az ijedt közvéleményből, — pedig régi igazság, hogy nem jó tréfából sem farkast kiáltani...

NŐI KATOLIKUS KONGRESSZUS LISSZABONBAN
Ceregeira kardinális megáldja a hívőket

YORK,

a 100.000 lakosú angol város, súlyos károkat szenvedett a megtorló német támadások során. Churchill kénytelen lesz belátni, hogy a lakónegyedek, kórházak és templomok bombázásának nagy az ára...

SALZBURGI TALÁLKOZÓJÁRÓL

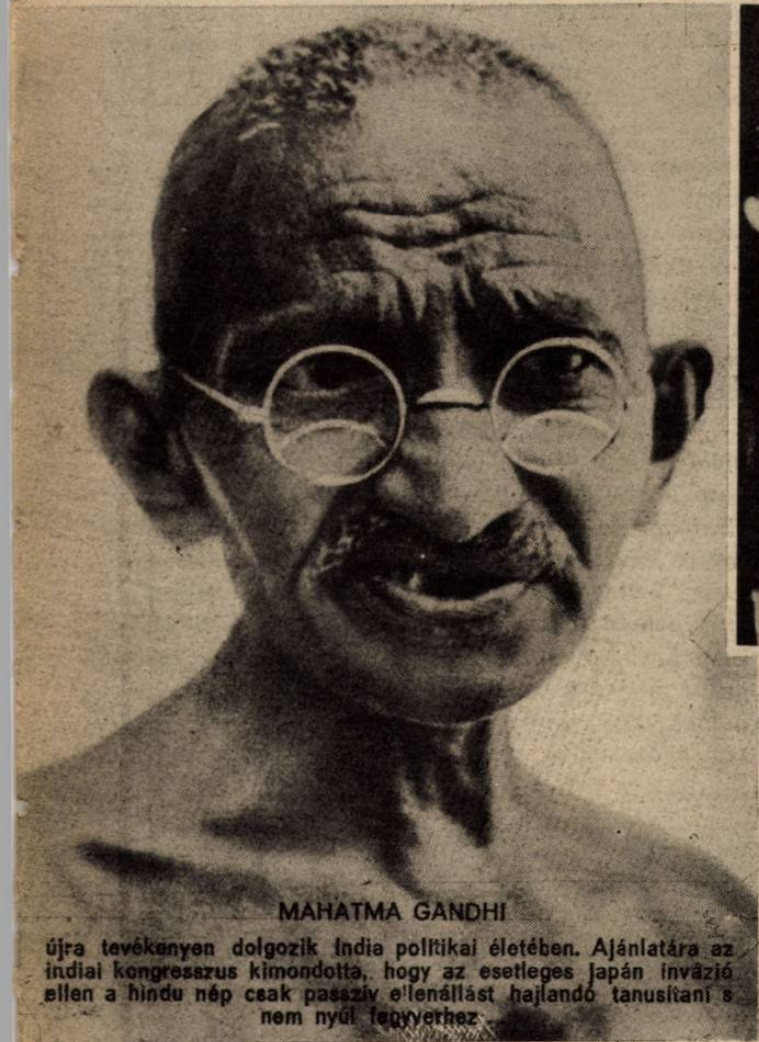
AHOL ELDÖLT A NAGY TÁMADÁSOK KÉRDÉSE
Haditanácskozás Salzburgban

Ujirág

CIANO —→
ÉS RIBBENTROP
a salzburgi ta-
nácskozáson

STAUNING, dán államminisz-
ter meghalt. A kiváló állam-
férfiúnak nagy érdemei voltak
Dánia békéjének megmenté-
sében ↓

MAHATMA GANDHI

Újra tevékenyen dolgozik India politikai életében. Ajánlatára az indiai kongresszus kimondotta, hogy az esetleges japán invázió ellen a hindu nép csak passzív ellenállást hajlandó tanúsítani s nem nyúl fegyverhez.

TÁV-ESKÜVŐ
VELENCEBEN

Hat velencei leány esküdtött örök hűséget a Szent Márkus-bazilikában hat olasz katonának, akik a harctéren vannak. A boldogító igent a rádió közvetítette a vőlegényekhez... Az egyik menyasszony megérkezik gondolán a Szent Márkus-térre ↓

EGYSZERÜBB A
DIVAT s magasabb
a leány, a háborús
parafa-talpon. Ha-
jár a rend ked-
véért — zsákban
hordja...

A MÁLTAI TÁMADÁS UTÁN
A lovagkeresztes Kaminski kapitánynak (baloldalt) beszámolnak katonái a bombázás részleteiről.

MÜNCHEBERG KAPITÁNY
a híres vadászpilóta, 66. légigyőzelme után visszaérkezik a repülőtérré.

RITKA ZSÁKMÁNY.
Amerikai és angol zászlókat hozott haza a megtorpedózott hajókról egy német tengeralattjáró személyzete.

CORREGIDOR ELESETT
Wainwright tábornok 17.000 emberével együtt fogságba került és a Fülöp-szigeteken az új japán rend véglegesen megszilárdult.

HADIJELENTÉSEK, CSATÁK

A vihar villamossága feszül a háborús földrészekre. Reng a talaj a gigászi előkészületektől, minden látható és jelentett esemény mögött nagyobb és végzetesebb események leselkednek s mindenki várja, figyeli a döntés kirobbanását. Az idegháború a sötét szakadékok széléig sodródott...

Vesztettül száguldozik keresztül-kasul a világon a demokrata-bolsevik agitáció, megfélemlíteni, terrorizálni és úszítani legalább a semlegeseket, hogy belesodródjanak az utolsó fordulóba s feláldozzák magukat a veszett ügyek s a pusztulásra ítélt hatalmi csoportosulások pogány oltárán. Minden hazugság jó és siker a párnapos győzelmi hír, vagy tagadás is, ha megtorpanítja az érzett, tudott végzetet s elfeledteti néhány órára a tények irgalmatlan logikáját. Nincs többé ideje az észszerű számításnak, az esélyek okos lemérésének; — az eredmény és a veszteség összehasonlítása divatjától múlt, a perc sürgeti a cselekvést s vakon dübörög a felhasználható erő előre, mutatni valamit bármi áron s belehazudni országok messzeségébe a hiányzó győzelmi erő!

Anglia városnegyedeket bombáztat, felidézi a háború fegyelmézetten elkerült kegyetlenségeit, a végső következményeket, csak azért, hogy szövetségesei előtt cselekvőképességét bizonyítsa, s hódítást játszik Madagaszkár partján, hogy Szingapurt s Burmát feledtesse... Szovjetország száz ezreket ver a halálba s széttöreti rohamhullámai a tengelyhatalmak katonai erőneinek szikláin, hogy dermedtségének és fáradtságának halálos érzésétől meneküljön. Amerika égzengető diadallal készül bevonulni Martinique szigetére, mert az erő

és az öntudat színjátéka a Fülöp-szigeteken bizony nem sikerült.

Csupa kárpótlási mozgolódás, amit látunk s jelentéktelen, mesterséges, virgonckodó póz és öröm, a határtalan veszteségek és a kétségbeesés fölött. Anglia elvesztette egész Európát, a híres és hasznos „második frontot” s feladta keletázsiai uralmának véres bástyáit, végszükségből. Ezért örül olyan nagyon Madagaszkárnak... Szovjet-ország területéből másfélmillió négyzetkilométer, — a legtermékenyebb és legfontosabb országrész, — elveszett, szilárdan, egy fél esztendő alatt. Ezért kell nagy ünnepet rendezni néhány négyzetkilométer szörnyű áron történő visszaszerzésének rövid örömeire. Az Egyesült Államok viszont állandóan avval vigasztalódik, hogy amit elveszt az ellenségeknél, azt behozhatja a jóbarátoknál. Ott van Kanada, Ausztrália, a sok megmaradt angol támaszpont, a védtelen francia gyarmatvilág s valami holland maradék is akad még itt-ott az óceánon, hogy a megfélemlített Délamerikáról ne is beszéljünk...

De hol van valami komoly eredmény a másik oldalon, s a tengelyhatalmak sikereihez hasonlítható biztosíték a győzelem kivívásához?... Hiszen az angolszáz-szovjet győzelemhez először még helyre kellene állítani a régi hatalmi viszonyt, vissza kellene foglalni a megszállott területeket s csak azután indulhatna meg az igazi élet-halálharc a végső diadalért! Akik győzni tudtak többmillió négyzetkilométeres területen, azok nem lehetnek utolsó vitézek a védekezésben sem s hány esztendőre volna szükség ahhoz, hogy a tengely-

SPANYOLOK A SZOVJETFRONTON.
Vígán menetelnek a napfényben és a kivételesen jó úton a spanyol azurhadosztály katonái.

TAVASZI ÚTVESZTŐ A SZOVJETFONTON.
Embert és állatot kegyetlenül megpróbál a hirtelen olvadás...

A VALLON ÖNKÉNTESÉK A SZOVJET-HARCTERÉN. Középen Degrelle, a rexista vezér.

ÉS ÚJ FORDULATOK Irta: Rajniss Ferenc

hatalmak a pusztá védekezésre szorúlnak?... Hány csatát kellene megvívni, megnyerni, hogy a mérleg lassan a másik oldalra billenjen át? S hol van a biztosíték, hogy vesztett csaták után is, nem lángolna fel újra régi dicsőségében a harcedzett légiók és seregek csodálatraméltó hősisége új visszaütésekben?... A 16. német hadsereg visszamaradt részei három és fél hónapig tartották magukat és Scherer vezérőrnagy a poklok mepróbáltatásainak szenvedésében csak acélosabb lett! Micsoda erő törhetné át a katonabecsület s a világnézeti meggyőződés acélfalait az új Európa és az új Keletázsia hadseregeiben, olyan szétporlasztó erővel, hogy békét Anglia, Amerika és Szovjetország parancsoljon a világra?... Mire idáig zül-lene, bomlana hosszú-hosszú évek folyamán a katonai erő, már nem volna értelme a győzelem-nek, mert nem maradna meg az emberi kultúrából fejlődésképes alkotóelem, a jövőndő megépítésére. *A emberiségnek egyetlen mentsége a tökéletes elvadulás ellen, a tengelyhatalmak lehető leggyor-sabb győzelme!* Még az angolt, az amerikai, a szovjetlakót és a zsidóságot is csak ez a győzelem mentheti meg a népi romlástól s a végzet kiteljesedésétől. Minden keresztény harang csak ezt a vágyat zúghatná az égre, minden becsületes, világot és viszonyokat ismerő ember csak ezt az igazságot hirdethetné, ha felül tudnánk emelkedni a szenvedélyek és az önzés tarajos hullámain, a közönségi érzések magasságába.

Régen korlátolt ostobaság minden vita arról, hogy miért, hogyan s kinek a hibájából kezdődött a háború s most már csak a befejezéséről lehet ép

ésszel gondolkodni. *Idejutottunk, ahol vagyunk!* Ez a nyers, paraszti ténymegállapítás az egyedül helyes kiindulási pont a jövő útjának kereséséhez. A tengelyhatalmak egyesítik a fiatalabb s életerősebb szegény népeket; képviselik a haladás gondolatát, szemben a közelmúlttal, szemben úgy a kapitalista, mint a marxista reakcióval; a tengelyhatalmak léptek sorompóba a nemzeti élet ősi jogaiért s a világ javainak becsületesebb megosztásáért a dolgozó népek között; a tengelyhatalmak fegyverein csillog a történelmi fejlődés igazsága s *győzniök kell ezeknek a fegyvereknek, hogy a megértés, a megbocsátás, a nagylelkűség, a szeli-dült erkölcs és az újjáalakított nemzetközi jog-rend békítő uralma megszilárdulhasson a Földön. Nincs más út a békéhez!...*

Anglia ellen

kiélesedett a harc a hét folyamán s valószínű, hogy a légi és a tengeri összecsapások hevesége a közeljövőben megnövekedik. Anglia a megígért második front kudarcát leplezi a hadművelleti szempontból mindenképpen értéktelen légi betörésekkel a nyugati megszállott területekre és Németországba. A német megtorló támadások során, *Exeter, Hastings, Bezhill és Norwich* bombázása megriasztotta az angol közvéleményt. Különösen Norwich szenvedett sokat, ahol az egymást követő támadások hullámai, a belvárosban egész utcáso-rokat semmisítették meg. Az angolok nagy árat fizettek *Rostock, Warnemünde, Hamburg és Stuttgart* bombázásáért s a megújított támadások után, a délangliai *Eastbourne* és a Wight szigeten *Cowes*

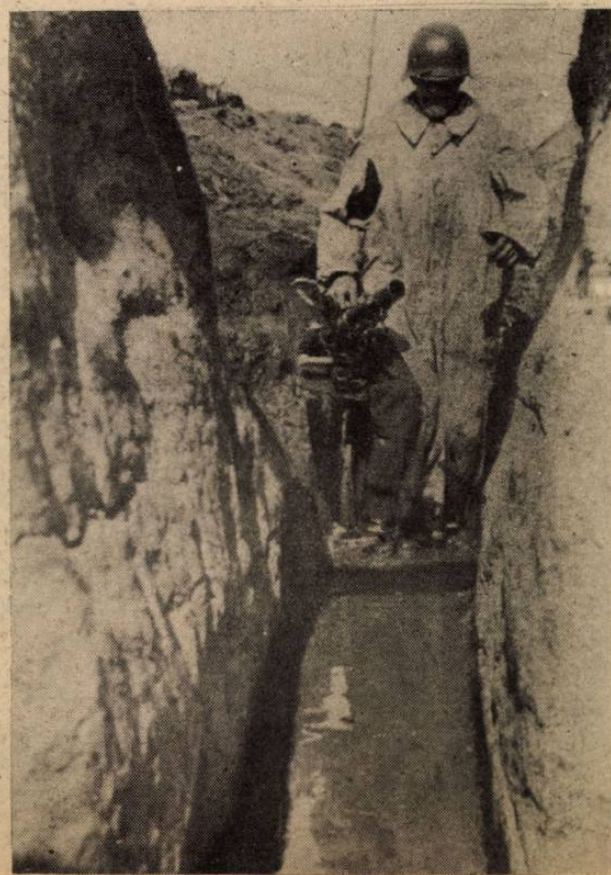

KÉMERY-NAGY IMRE FŐHADNAGY
meghalt a hazáért. Magyar hitét véráldozattal pecsételte meg s emlékezetének lobogó tüze az ifjúság lelkét hevíti, örök védelmére Magyarországnak.

„MI A CSODÁT CSINÁLJAK?...”
A lövészárkok megteltek vízzel s alig lehet elhelyezkedni a régi állásokban.

VÉRÉS HARCOK SZÍNHELYE

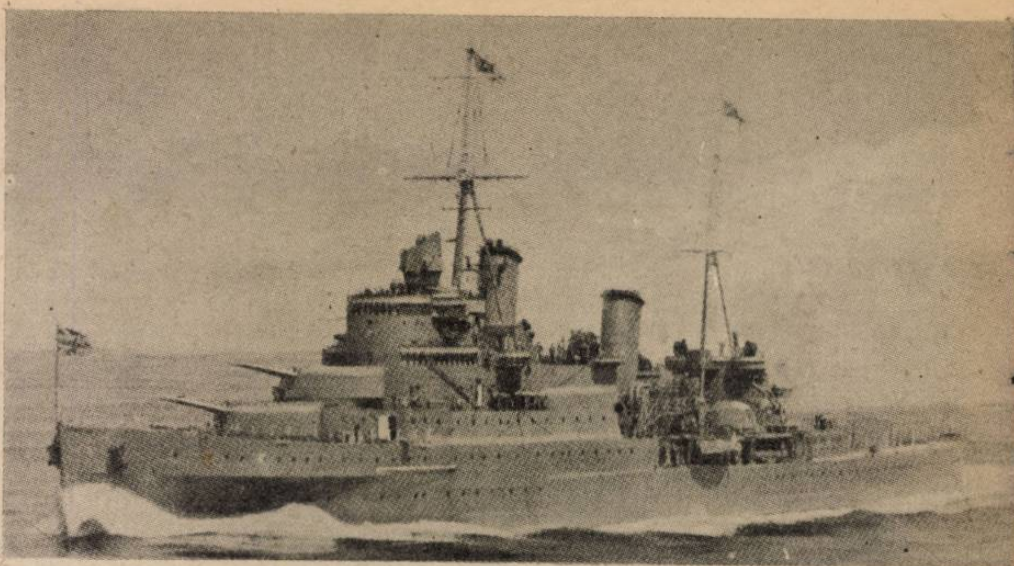
az északi frontszakasz, ahol a vörös katonák ezrei hullanak el a finn és a német csapatok tűzében...

FORT DE FRANCE, MARTINIQUE FŐVÁROSA.

Roosevelt követe Fort de France kormányzósági palotájában tárgyal Martinique szigetének „békés” átengedéséről. Madagaszkárt az angolok s a Francia Bank aranykészletét rejtő Martinique szigetet az amerikaiak hasítják le volt szövetségük testéről...

EDINBURGH, az angol haditengerészet 10.000 tonnás cirkálója 700 emberrel a fedélzetén elsüllyedt az északi jeges tengeren. 1939 októberében egy csata során súlyosan megrongálódott és hosszú javítás után futott ki újból a tengerre.

AZ ANGOL CSAPATOK kivonulása Mandalayból. Soha többé nem térnek vissza...

városa lakott a német polgári lakosság és a műemlékek ellen elkövetett angol merényletekért. Óriás tüzek világítanak újra Angliában mindenfelé s a német harci gépek nappal is megtámadják a hadi célpontokat és géppuska tüzrel akadályozzák meg az ellenállást. Az angol légierő sok gépet veszít. Rostock körül 19 bombázó zuhant le, Hamburgnál 5, a La Manche-csatorna fölött 25, francia megszállott területen 11, a maltai légi harcban 14 s tíz nap alatt 209 angol repülőgép pusztult el.

Az angol vizeken, a partok mentén haladó karavánokból is több szállítóhajót kilőttek a német repülőgépek s elpusztítottak 1 órhajót, 1 gyorsnaszádot és súlyosan megrongáltak egy rombolót.

A Jeges-tengeren lezajlott nagy tengeri ütközetben elsüllyedt a 10.000 tonnás Edinburgh cirkáló és 5 nagy szállítóhajó, amelyeken hadianyagot vittek Murmanszk felé a szovjetnek.

Az amerikai vizeken a hét elején 22 angol-szász hajó, összesen 138.000 tonna s a hét végén 21 hajó, együtt 118.000 tonna elsüllyesztését jelentették a német búvárhajók s a negyedmillió eredmény, a hősi küzdelem következetes és erősödő folytatásáról beszél.

A szovjetfronton

nagy figyelmet érdemel a murmanszki, a lappföldi arcvonal, a Jeges-tengeren folyó tengeri ütközetekkel és a finn ellenállással megszilárdított karéliei frontszakasszal együtt. Hadműveletileg, a Jeges-tenger és Leningrád között egybetartozik a front s ennek a résznek fontossága napról-napra hangsúlyozottabb lesz. A finnek hősi csatáiban Louhi vidékén felmorzsolódott teljesen az állá-

sokba betört szovjetzászlóalj s jellemző, hogy ezen a keskeny szakaszon, április 24. és május 5-e között, a finnek 100 szovjettámadást vertek vissza!

Leningrádot állandóan lövi a német nehéz-tüzérség s az élénk helyi vállalkozásokból a nagy támadás megújítására lehet következtetni. Az északi arcvonalon Scherer vezérőrnagy körülzárt erőcsoportjának felszabadítása a hét legragyogóbb eseménye. Három és fél hónapig tartott az irtalmatlan harc s vitézei megmenekültek.

Az Ilmen-tótól délkeletre és a volhovi fronton, a szovjet új és erős támadásokkal sikertelenül kísérletezett, s összeomlott véresen a donecvidéki új támadás is. A szövetséges csapatok heves ellen-támadásaiban az arcvonal kedvezőbbre formálódott, a nagy támadásokhoz. A szovjet változatlanul 35—50 repülőgépet veszít naponként s a legújabb, rendkívül jellemző összeállítás szerint a háború kitörésétől április közepéig 21.267 szovjet repülőgép pusztult el a harcokban és a földön. Ez a félelmetes szám mutatja csak meg igazán a veszedelmet, amely Európát a vörös világforradalom moszkvai központja felől fenyegette!...

A Korall-tengeren

világtörténelmi jelentőségű tengericsata zajlott le, de a részleteket valószínűleg csak hosszabb idő után ismerjük meg. A japán császári főhadiszállás jelentése már beszámolt szűkszavúan a bámulatreméltó eredményekről. A többnapos csatában a japánok elsüllyesztettek két hatalmas csatahajót, két repülőgépanyahajót, 1 rombolót, megrongáltak súlyosan egy nagyobb cirkálót és több kisebb hajóegységet s lelőttek 89 repülőgépet.

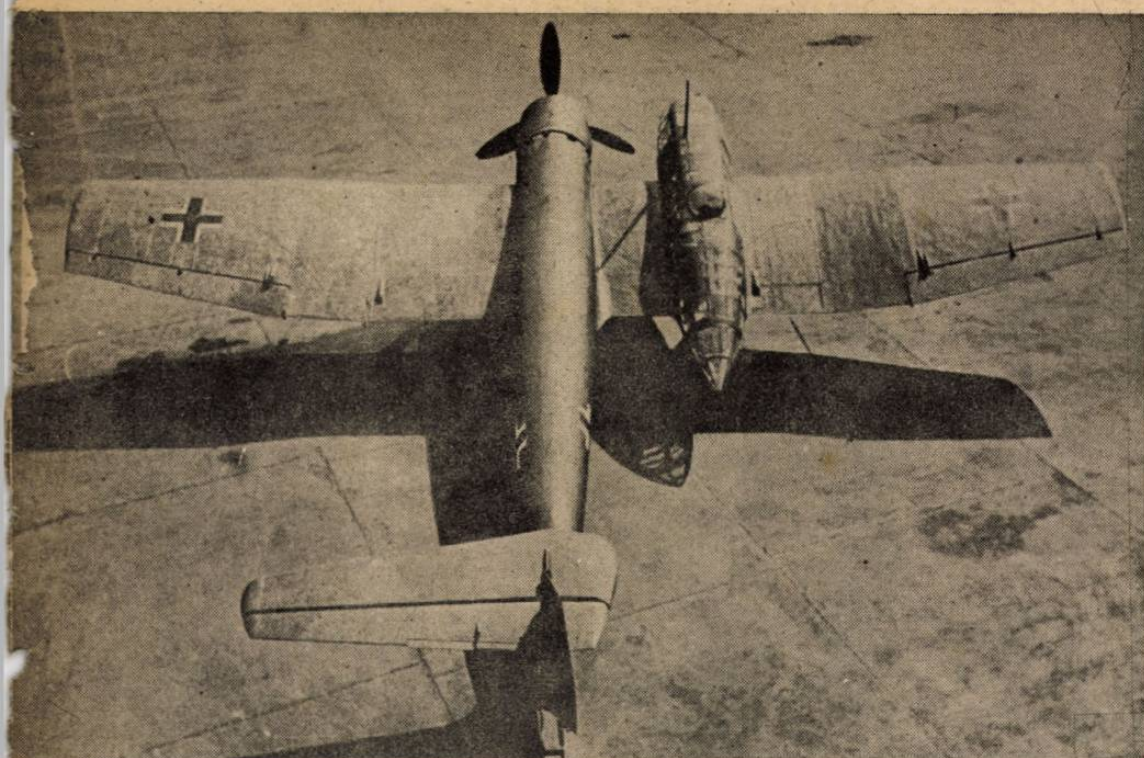
JU 88-as HARCIGÉPEK ERŐS KÖTELEKE A SZOVJET ARCVONAL MÖGÖTT.

ELEVEN ÉLET AZ ÉSZAKAFRIKAI OLASZ KIKÖTŐKBEN.

Ömlik az utánpótlás a sivatagi harcterekre...

KORSZAKALKOTÓ ÚJ NÉMET HARCIGÉP:

a BV 141, a világ első nem szimmetrikus repülőgépe. A gép balszárnyán van a motor és a jobbszárnyon a zárt pilótaülés, háromfőnyi legénység számára. A BV 141 erős ágyúval és több géppuskával van felszerelve, rendkívül mozgékony, meredeken tud felszállni, biztos az egyensúlyi helyzete s a keleti harctéren történt kipróbálása meglepő és félelmetes eredményekkel végződött.

Amerika vesztesége egy California-típusú 32.600 tonnás csatahajó, a Saratoga-típusú 33.000 tonnás és a Yorktown-típusú 19.900 tonnás repülőgépnyahajó. Meg nem erősített hírek szerint a Houston nehézcirkáló is elsüllyedt. Anglia vesztesége a Warspite-típusú 30.600 tonnás csatahajó, a Canberra-típusú 9850 tonnás cirkáló s néhány fontos kisebb egység. Amerikában és Angliában először megünnepelték a koralltengeri csatát azután „biztatónak és kielégítőnek” mondották az első jelentéseket, s végül kiadtak egy hivatalos közleményt, amelyben már csak arról számolnak be, hogy az amerikai veszteségekről a jelentések még nem teljeseek s amúgy is csak akkor hozzák nyilvánosságra az áldozatokat, amikor az ellenség már nem vonhat le katonailag fontos következtetéseket az eredmények feltárásából... Az amerikai tőzsdéken ez a habozó állásfoglalás vad spekulációs folyamatot indított meg. A tengeri csata következményei beláthatatlanok!...

Corregidor elesett és a fogságba került Wainwright tábornok egy lemondó amerikai legyintéssel felszámolta a szétszórta és bekerített kisebb amerikai egységek küzdelmét egy rövid rádióbeszédben, amelynek az volt a lényege, hogy lerakni a fegyvert mindenütt... Ez is megoldás: könnyű, határozott és nem ráz... Manilában véget ért az elsötétítés, Homma japán altábornagy ünnepélyesen bevonult a Fülöp-szigetek fővárosába, jelképesen bizonyítani, hogy a háború megszűnt s a béke korszaka kezdődik.

Burmában erőteljesen zajlik a nagy tisztogató művelet. Akyab repülőterét a japánok észak felől foglalták el, s megteremtették a legfontosabb támaszpontot az esetleges indiai hadműveletekhez. Északon már Kína területén is japán csapatok áll-

nak s Yünnan tartomány földjén folyik a harc. A bekerített kínai csapatok több helyen megpróbálták a reménytelen áttörést s a menekülést a sziklahegyeken át. Japán háborújában ez a hét talán a legfontosabb volt, a nagy keletázsiai küzdelem megindulása óta s a japánok „leveréséről” már csak Churchill álmodozik, — Amerikát biztató beszédeiben...

Madagaszkár

megszállásának egyelőre nincs katonai fontossága s inkább a politikai háttere érdekes ennek az angol rablóhajórajtnak. A kisszámú francia védőrség verekedett néhány napig s azután megadta magát. A sziget belsejében a helyzet bizonytalan, de komoly harcokra számítani nem lehet. Vichy tartózkodó magatartása eltompítja a fegyverek élet s az angolszászok növekedő átvággyal nézegetik a francia gyarmatokat... Martinique sorsát is megpecsételte Roosevelt meleg érdeklődése s az afrikai Dakar kikötőjéről is túlsokat ír az amerikai sajtó. Bánattal nem lehet gyarmatbirodalmat védeni...

A nemzetközi helyzet feszültebb lett a hét folyamán. Törökország és a szovjet viszonyában kedvezőtlen jelenségek mutatkoznak, Portugália és Spanyolország tengeri fogalmát az angol kalózkodás fokozódó mértékben megnehezíti, Franciaországot terrorizálni próbálják az angolszászok, Indiában magas hullámokat ver fel a függetlenségi mozgalom, Irakban arabs tábornokokat és volt minisztereket végeztetnek ki az angolok s a nép nyugtalansága és elkeseredése veszedelmes méreteket ölt. A világ lelke megfeszül s a népek a döntés roppant eseményeit sejtik...

ÉPPEN JÓKOR ÉRKEZETT!

Lord Gort, Malta új parancsnoka. Új állomáshelyére való megérkezése napján a német-olasz légielővi haros támadással üdvözölte a nemes lordot...

HÁVÖR LAJOS százados
Kormányzói Dicséret Elismerés
Magyar Koronás Bronzérem hadi-
szalagon a kardokkal.
Kárpátalja visszalöglésakor öte-
gét igen eredményesen és bátor
magatartással vezette.

SZIGETI ISTVÁN hadnagy
Kormányzói Dicséret Elismerés
Magyar Koronás Bronzérem hadi-
szalagon a kardokkal.
A Szovjet elleni háborúban heves
elleneséges tüzből szakaszával péld-
daadó személyes bátorsággal egy
elleneséges támpontot elfoglalt.

BALLÓ LÁSZLÓ g. hadnagy.
Kormányzói Dicséret Elismerés
Magyar Koronás Bronzérem hadi-
szalagon a kardokkal.

TELLER KÁROLY tsz. szkv.
Magyar Bronz Vitézségi Éremet
kapott.

MAGYAR BRONZ VITÉZSÉGI ÉRMET KAPTAK:

KAPUS GYÖRGY szkv.

GÁSPÁR JÁNOS őrv. c. tizeds.

BASA JÓZSEF tizeds.

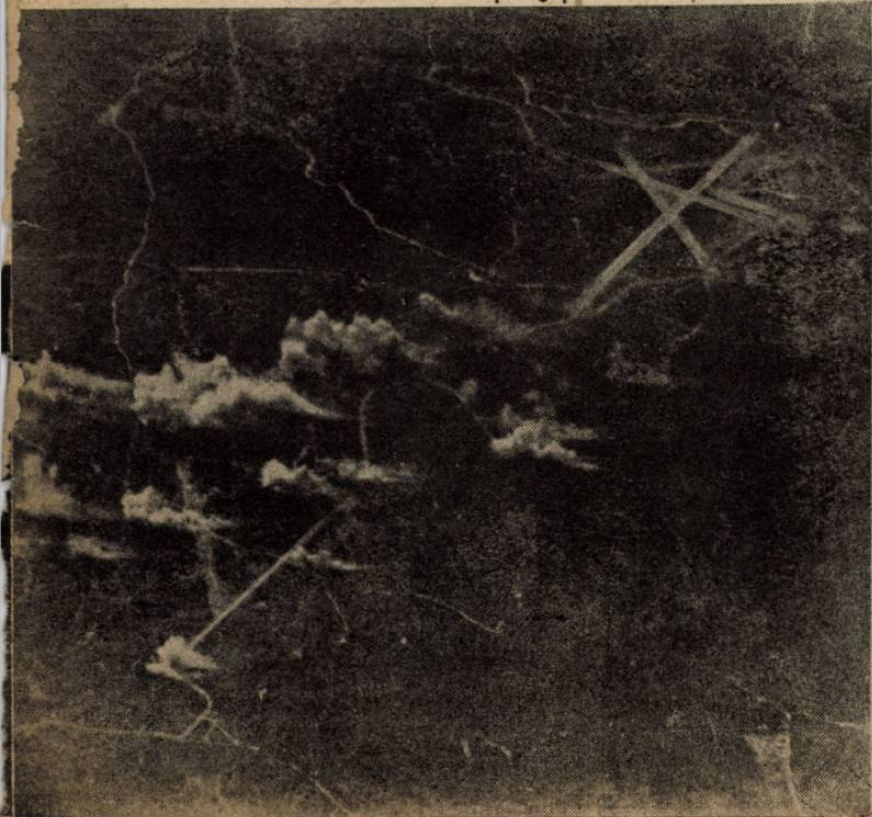

BARASULY MÁRTON honvéd.

SEGÍTSÉG A KÖRÜLZÁRT CSAPATOKNAK.

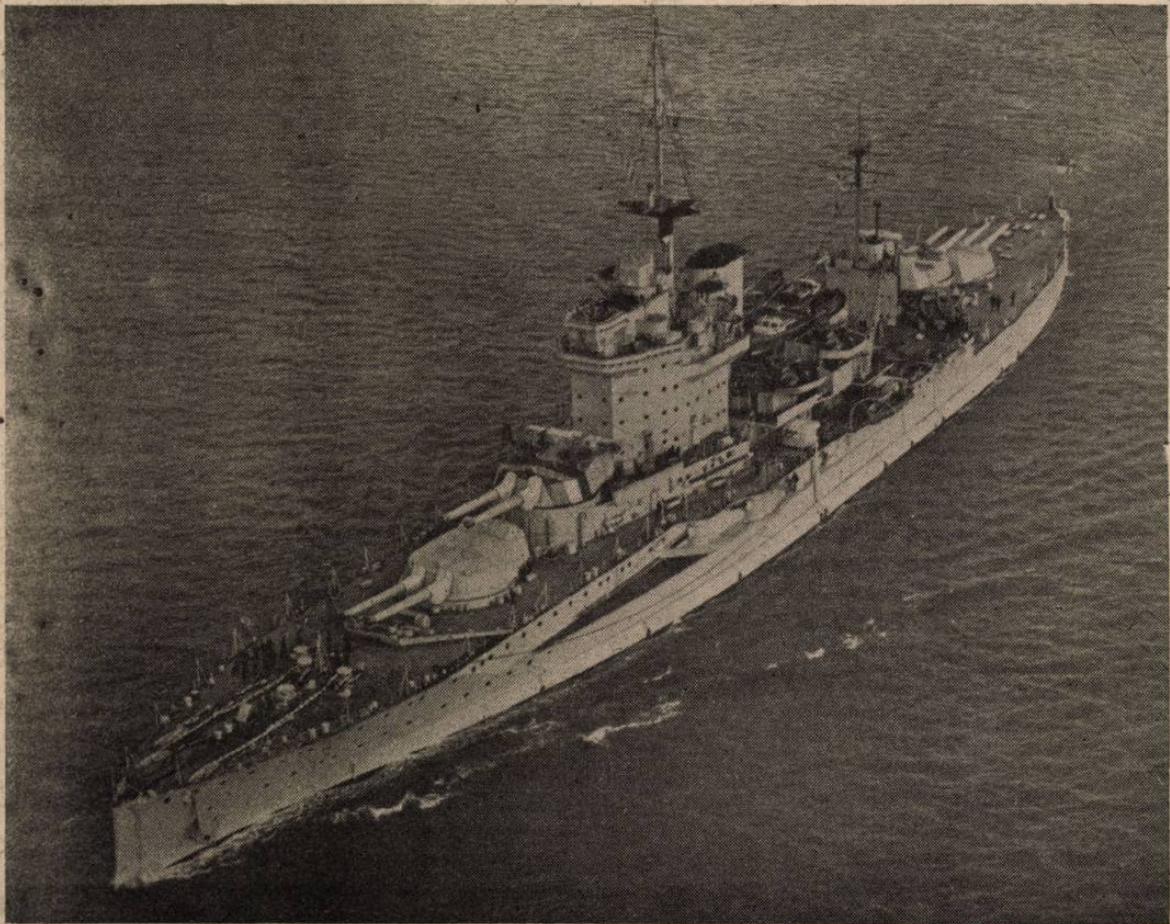
A hátsó összeköttetéseiktől elvágtat egyes német harcicsoporthoz felszabadítását, a zuhanóbombázók súlyos támadása vezette be a szovjetfront északi szakaszán.

LUCA REPÜLŐTERÉT BOMBÁZTÁK A LEGHEVESEBBEN A HÉT FOLYAMÁN A TENGELYHATALMAK LÉGI OSZTAGAI MALTA SZIGETÉN. A robbanások füstfelhői alatt angol gépek égnek. Érdekes a kép felső jobb sarkában a sok egymást keresztező indulási pálya, amelyekről állandóan a szél irányának legjobban megfelelő vonalról szállhatnak fel a repülőgépek.

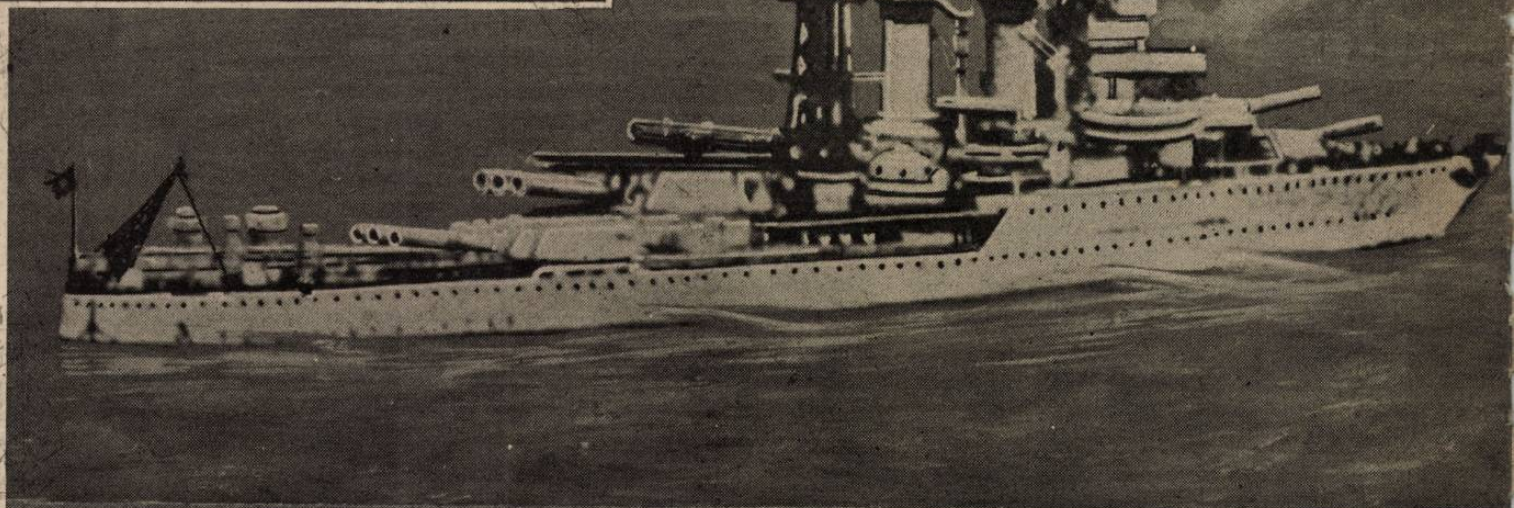

DÖNTŐ CSATA A KORÁLTENGEREN

Döntő japán győzelem — Az angol-amerikai hajóhad elvesztette a világ legnagyobb tengericsatáját — A japán császári főhadiszállás jelentése szerint elsüllyedt a California és a Warspite csatahajó, a Saratoga és a Yorktown repülőgép-anyahajó és súlyosan megrongálódott egy Canberra-típusú angol cirkáló.

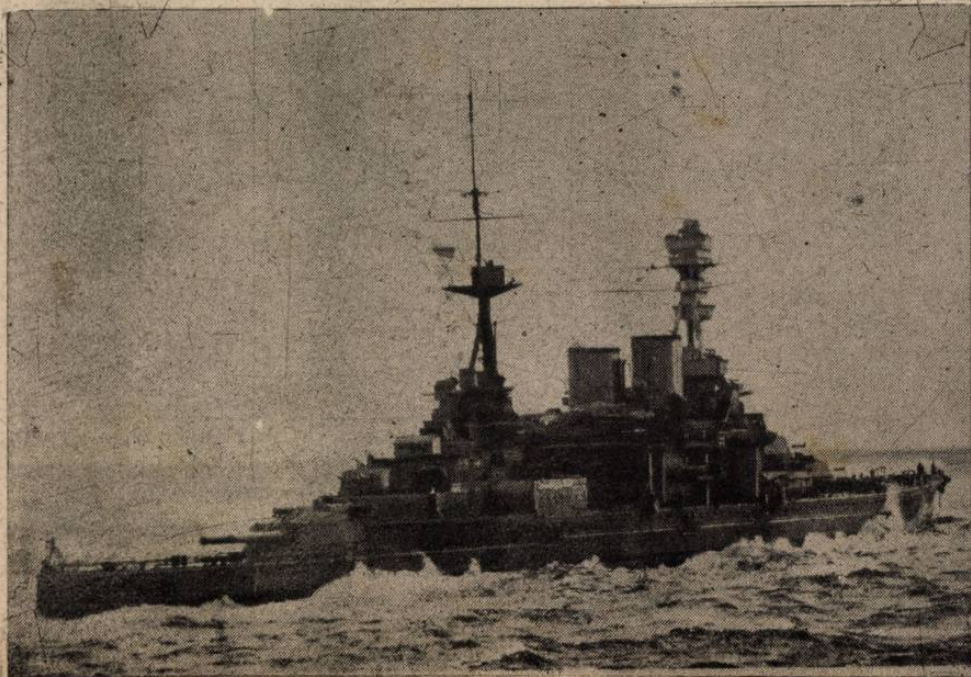

A WARSPITE, a 30.600 tonnás angol csatahajó. 1120 ember szolgált a fedélzetén; páncélzata 356 mm vastag volt. 1940-ben Narvik előtt már egyszer súlyosan megsérült; most elsüllyedt.

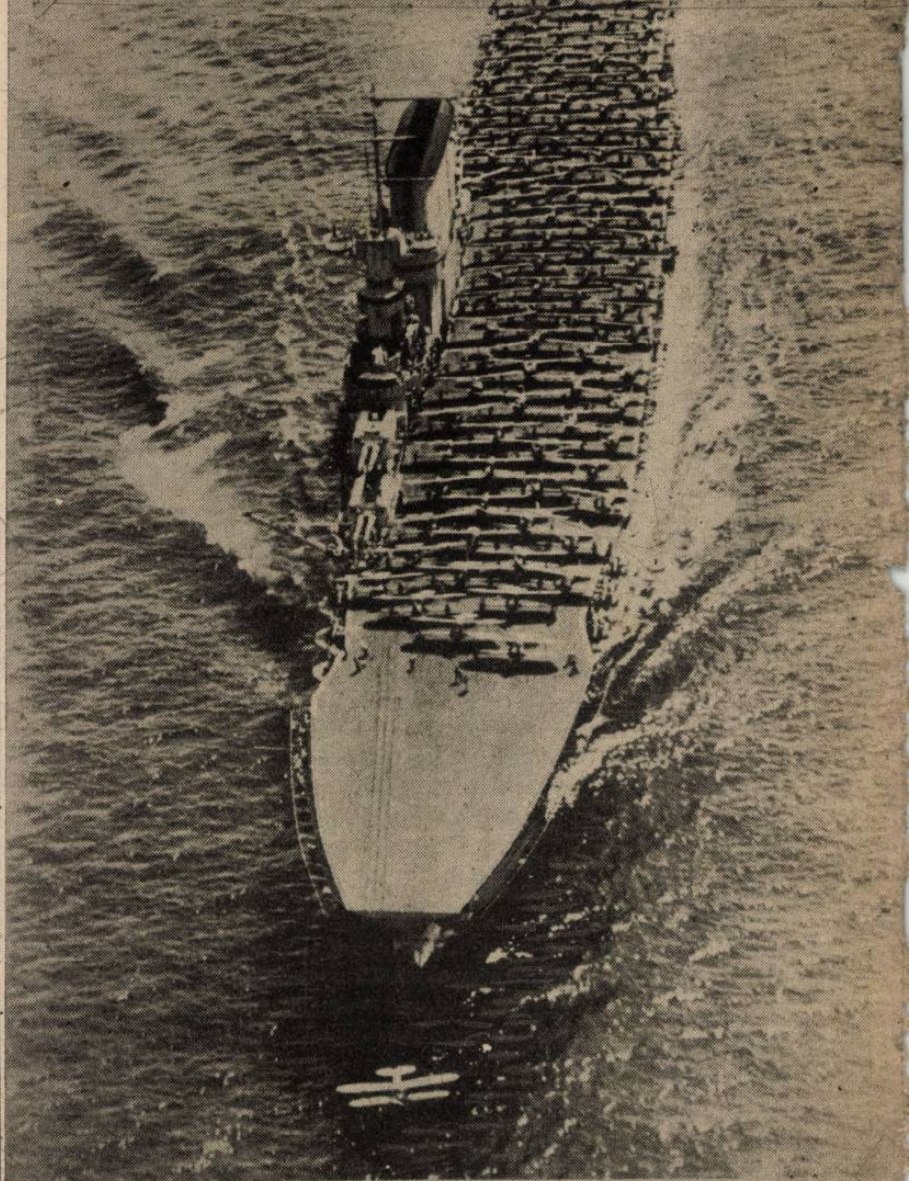

CALIFORNIA, az USA 32.600 tonnás csatahajója, 1407 ember, 12 db 35,6 cm-es, 12 db 12,7 cm-es ágyú, 8 db 12,7 cm-es és 4 db 5,7 cm-es és 11 db 4 cm légelhárító ágyú volt a fedélzetén. Elsüllyedt.

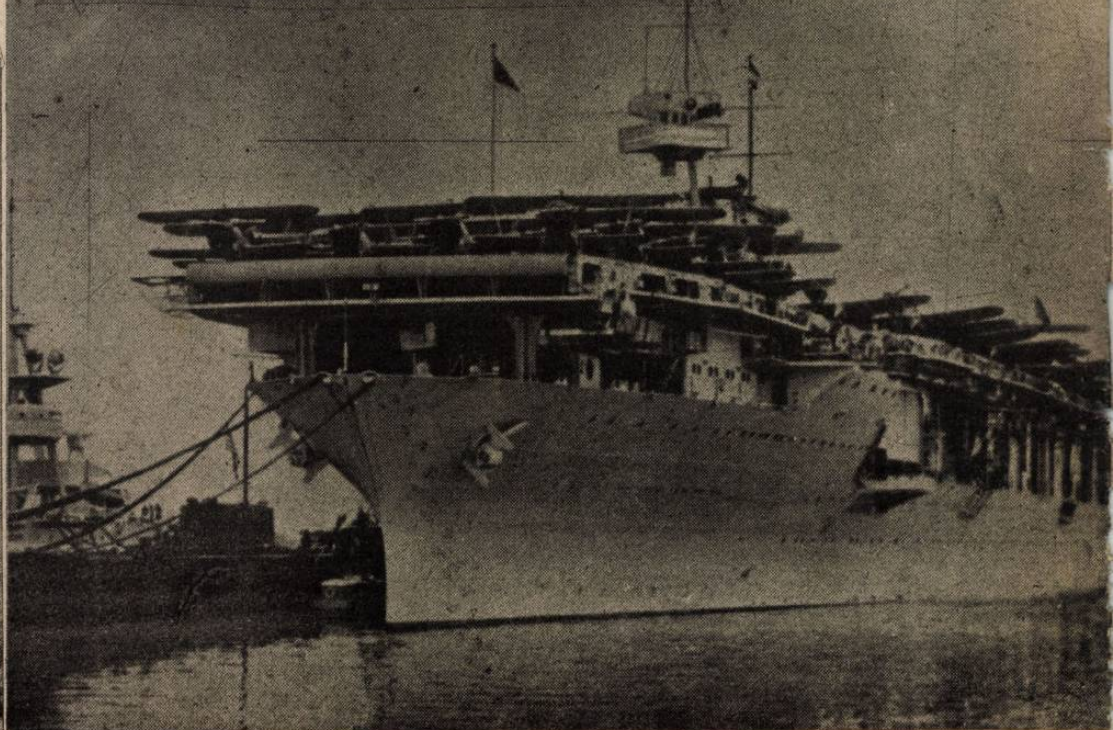
CANBERRA, 9850 tonnás angol cirkáló. 680 emberrel a fedélzetén súlyosan megsérült

SARATOGA, az USA 33.000 tonnás, 90 gépet hordozó repülőgép-anyahajója, melyet repülőgép-kivető készülékkel is felszereltek. 1401 emberrel a fedélzetén süllyedt el a Korál-tengeri csata során

YORKTOWN, az USA 19.900 tonnás repülőgép-anyahajója is elsüllyedt. 2072 főnyi legénység és 60 repülőgép volt a fedélzetén.

Hattyúélet

Bűszke, zárkózott életet él a fehér hattyú s a tavak vizén a családalapítás után nem tűr maga körül másfajta szárnyast. Tavasszal öt-hat hétig költi kicsinyeit a hattyúmama s a nádas környékére a férj vigyáz éberen.

Vitéz legény a hattyúférfj. Minden látogatóban ellenséget, veszélyt lát s dühösen megtámadja. Ha másik hattyú közelodik párja felé, harcosan reátámad s nincs eldöntetlen küzdelem. Vagy elmenekül a vérző ellenfél, vagy addig tartja a győztes hattyú a másik fejét a víz alatt, amíg az megfullad.

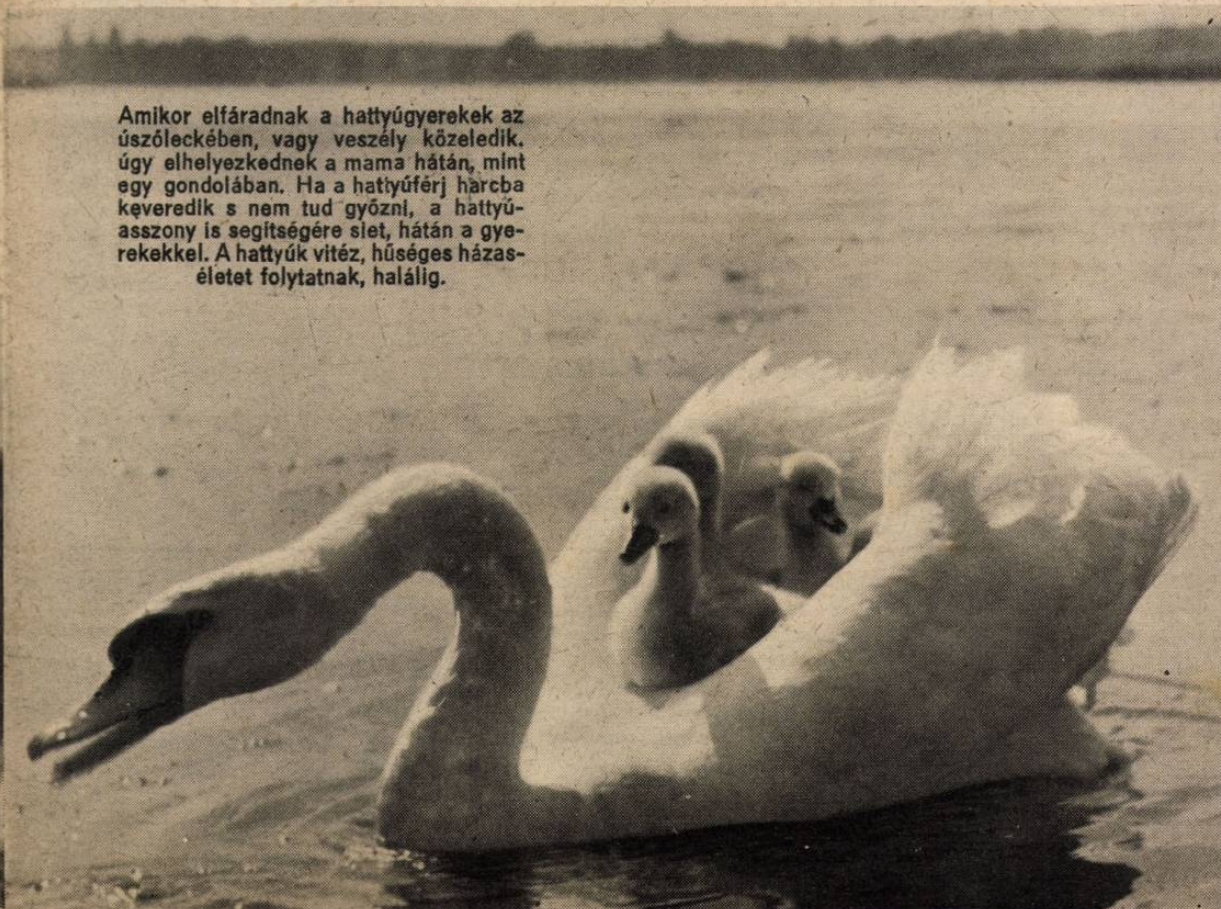
Itt a nagy boldogság, megérkeztek a kis hattyúgyerekek. Nedvesek még a tojáshéjtól s a mama hatalmas szárnyai alá veszi őket, szárítani és melegíteni.

Az első viziút. A hattyúgyerekeknek még nem olyan szép a ruhájuk, mint a mamának. Szerény, szürkibarna pihe fedi testüket, s' buzgalommal figyelik a mamát, ahogy a táplálékszerzés titkaira tanítja őket.

S mire beáll a hűvös ősz, a felnőtt fiatalok el kell hogy hagyják a szülői fészket. Új helyet, új tavat keresnek, mert a létezőt való küzdelem titkatos törvénye szerint a hattyúapa már csak versenytársat és ellenséget lát bennük...

Amikor elfáradnak a hattyúgyerekek az úszóleckében, vagy veszély közeledik, úgy elhelyezkednek a mama hátán, mint egy gondolában. Ha a hattyúférfj harcba keveredik s nem tud győzni, a hattyúasszony is segítségére siet, hátán a gyerekekkel. A hattyúk vitéz, hűséges házaspár életet folytatnak, halálig.

RÉGI MAGYAR VILÁG

Mult közleményünkben annak a zsidó sajtóhadjáratnak kezdetét vázoltuk, mely — az akkor még nem adott zsidó polgárjogok körül, — száz évvel ezelőtt mélyrehatóan foglalkoztatta a magyar közvéleményt.

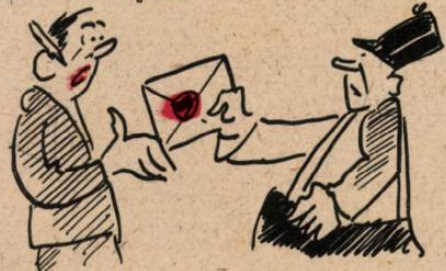
Legutóbbi cikkünk második felében pedig a nagyváradi Friedman Gyula személyében bemutattuk azt az első tollforgató gőgös zsidógyereket, ki a «Pesti Hírlap» hasábjain arcátlanul fölényes hangon kioktatta a csupa jóindulatú ugocsai levelezőt, hogy hogyan kell ezentúl magyar embernek százszor is meggondolni és megrágni azt a közbesóhajást, amit a zsidókérdésben hallatni merészel.

Az a nagyon tiszteltre méltó, komoly és kultúrált ugocsai magyar fej, aki így először került szembe a zsidó jampecirodalommal, és ezzel az addig szokatlan hanggal, megdöbbenve és mélysegesen felháborodva levelet írt ebben az ügyben Szalay Lászlónak, az akkori Pesti Hírlap felelős szerkesztőjének, s a szerkesztő az 1845 január 9-i számban ezt a levelet leközölte:

«Engedd kérlek, tisztelt régi barátom, hogy hozzád, mint e lap általam nagyon becsült szerkesztőjéhez néhány bizalmas szavakat intézzek. Lapjaid 391. számában közlék némely nézeteket az egyenjogusítás ügyében, valóban legtisztább akaratral, használni annak, mert egyike ezen eszme azoknak, melyek szívemhez közel állnak. Jegyzéseimet az életből merítettem, s némely-sokaknak, kiknek a dologhoz szólóuk van, meggyőződése szerint az ügy ellenébe tornyosuló akadályokat azért említém fel, hogy azok, mennyire lehet, egyenes és szilárd akaratral elháríttatván, az üdvös ige minél hamarabb testté válhassék.

Elgondolhatod azért, hogy mily váratlan volt előttem lapjaid 409. számában Friedman Gyula beküldött, s ideitlen állításai miatt analysts éppen nem érdemlő megtámadása, mind modorára, mind tartalmára nézve — mely utóbbit szerkesztői jegyzettedben nem mulasztád el ugyan, mint kelle, megróni, de azt is mondd: „ki vehetné rossz néven, ha tűzzel kél ki az ifjú szerző azok ellen, kik az egyenjogusítás igéjének testté válását hátráltatják.”

Ha ezen szavakat jegyzettedben nem látandám, megvetéssel mellőztem volna a sok képtelenséget állító megtámadást, mert azzal a dőlőföns követelő, éretlen önhiúsággal, s legegyszerűbb szándékot és tiszta érzelmi közlést ferdén elcsavaró maliciával, — melyekkel azon cikk telítve van, — sem az életben, sem lapokban találkozni sohasem akarok, s ez oknál fogva, bár hányszor nyujtogatná fel írója felém fullánkját, én észrevétlenül s hideg megvetéssel mellőzni fogom, de engedj meg, tisztelt régi barátom, idézett szavaid meglepők voltak reám nézve, mert olyatén kikelészt méltán rossz néven vehet akárki, kinek az állam jogai iránt való tisztelet s az egyenjogusítás ügye szívén fekszik. Nem kellene ugyanis annak, ki e szent ügy jövődjét aláírni akarná, célja elérésére egyebet tenni, mint hetenkint egy-egy olyan döl-

fős, követelő, az állam jogait is kíméletlenül megtámadó cikket írni, s tapasztalhatná, hogy az ügy iránti, — 1841 óta külfölden sem növekvő, — melegséget jó adag hideg vízzel öntötte le.

En parányi egyéniségről nem szólok, de affelől szakammal tehetek bizonyosságot, hogy sokakat, kik az ügynek barátai, érzékenyen bántott a gőgös követelő modor, s az állam jogának ellenséges megtámadása és kigúnyolása, mik az éretlen és meggondolatlan cikk lényegét teszik, azért meg ismét kérlek, hogy az olyan nyilatkozásokat, minden, ki az államjog iránti tiszteletet legelső polgári kötelességének ismeri, — minden, ki az egyenjogusítás ügyének valódi barátja, — méltán rossz néven veheti. Egyébiránt, habár nincsen ok, mi azon meggyőződésemet elenyészethetné, miképp az államnak mindentől — legyen az erkölcsi személy vagy felekezeti, ki oltalma alatt és jogaival élni kíván, — kétségtelen joga van megkívánni, hogy az állam rá vonatkozó köz-elveit — minők a vallásiak, — fedezze fel, ha akarja, hogy az állam polgárává váljék, (máskülönben érje be véle, ha eltűretik), mindazonáltal én, 391. lapodban nem ereszkedém bele abba, vajjon ez lényeges sine qua non feltétel gyanánt kezeltessek; egyedül azon óhaj-tásomat fedezém fel, hogy bár a héber vallásúak a társas élet viszonyaival nem egyező, a vallás lényegéhez nem tartozható külsőségei, minő többek közt p. o. hogy a zsidónak kereszténnyel egy táblából enni, vagy keresztény által főzött ételt megenni, — szűrt bort meginni nem szabad stb. eltöröltessenek, mert bármilyen cse-

kélységnek tekintsék ezt némelyek, de bő alkalommal vala tapasztalni az életben, mily választófalat húznak azok, keresztény és zsidó közé, minek talán nem örövendhetni, s mily ártékonyan hatnak ilyenek sok befolyással bírók előtt, kiknek szólóuk van a dologhoz, magára az egyenjogusításra nézve is.

Azért, midőn közléseimben, ilyeket általánosságban érdeklék meg, azt csak az ügy iránti hű indulattal tettem, mert ily dolgokról jó, ha nem egyedül elméleti okoskodásokból indulnak ki, kell figyelmeztetni arra is, mit mond az élet s annak mestere a tapasztalat.

S midőn tovább felemlítém, hogy a megyénkben lakó, alkalmasint másfél ezerre tehető zsidók közt nincs húsz talán, ki az egyenjogusítás ideáljának létezésére felől sokat, vagy csak valamit tudna, — nem vala-e egyenesség kívánni, hogy ily vaskos műveletlenség közt gondoskodjanak az illetők egy köziskoláról, melyben legalább annyira fejlődjék ki a nemzedék, hogy megértse mi a polgárjog, mi a haza, mely őket abban részesíteni fogja, miről most húznak is alig van valami képzelet, s miután igen csekély kivétellel az itteni zsidók hanyagságát, a zsidó közügy iránt fagyos hidegségüket, s mi több elfogultságukat (közérdekre valamit áldozni), — ismervén, céltelenes vala-e a felemelkedettség érzésű héber tekintélyeket közremunkálásra felhívni? Kik, ha e bizalmat dőlőföns bántalommal viszonozzák, ám lássák, használtak-e általa ügyöknöknek; — de én alig hiszem, hogy a 409. számban éretlenül gúnyolódó nagyváradi hetyke ifjú úgy szólhatott volna, mint az általam közremunkálásra felhívott előkelő magyarhoni héber meg-bizonyos, hogy tőle nem telik egyébb, mint ártani hitsorsosi-ügyének s rontani

azon épületen, mit a tudós Lőw L. higgadt és őszintén becsületes Weisz Joel, több okos és magukat a körülményekhez céltesszöklőleg szabni tudó izraelitákkal együtt felekezetiük javára emeltek...

Hogy az ugocsai megbántott magyar miért emlegeti levele utolsó soraiban Weisz Joel budapesti rabbit, annak különösen az az oka, hogy a Friedman-féle támadás után három nappal, 1844 december 4-én nagy feltűnést keltően így szólalt ő is meg a Pesti Hírlapban.

Weisz Joel írása:

«Néhány szó a magyar-héber közön-séghez.»

«Az idő sebes folyama már tizenhatszázadot nyelt el, midőn a egyetlen sors öcsinket Jeruzsálem rónáiról csaknem minden földrészt országába kergette és alig találhatnánk egy helyet se, hol azóta egy héber nem sanyargattatott volna. Sokszor érezte Izrael a nyomorúság legmagasabb fokát, de az Isten, megemlékezvén Ábrahámnak, Izáknak és Jákobnak tett esküjéről, nemcsak az egészen kiirtatástól megmenté őt, sőt a tizenkilencedik században ama nap fel-támadását is megrendelé, melyről mondja a szentírás, hogy a farkas a bárányal együtt lakni fog. Megvirradt. A magyar honban a felhők oszladozni kezdenek és a héber, embernek elismertetvén, nem-sokára embertársai jogában osztozandik is, mert Magyarország nemcsak német, hanem ember is.

De valljuk meg kedves hitsorsosim, hogy mi igen keveset tevének e hegy, — fájdalom, hogy úgy kell neveznem, — megérdemlése; vagy talán örökre Ábrahám, Izák és Jákob jutalmakkal éljünk? Tényt barátim a tényért, és pedig:

1-or: Mutassuk meg a magyar honnak, hogy mi, sem a német, sem a szláv elemhez nem ragaszkodunk, hanem amit az ország képviselése oly igazságosan kívánt, aki Magyarország szabadságával és édesen termékenységéből él, aki magyarosan gondolkodik, magyarul beszéljen is, — azt mi megtenni készek vagyunk.

2-or: Magyarázzuk héber könyveinket és hitvallásunkat gyermekeinknek magyarul, és pedig azért is, hogy keresztény testvéreink vallásunk szent elveit jobban megismerhessék; netalán oly alaptalan

szemrehányással szólhassanak némelyek az egyenjogusítás ellen, mint p. o. «Messiást váró héber, Kánaán földjén kívül, hont nem szereshet.» Vagy «a héber csaknem az év felét ünnepli.»

3-or: Valljuk meg az egész hon előtt és szálljunk magunkba, hogy ez az út, melyen századok óta járunk, szent vallásunk jellemét nem viseli, Isten és ember előtt tetsző és boldogsághoz vezető nem lehet. Szálljunk magunkba és valljuk meg, hogy nem jó úton járunk, mert nem azt mondja Jeremiás a szent jós Jehova Zebaoth nyelvével (midőn elődeink Jeruzsálemről Babelbe vezettetek) üljetek jó puha kerevetre és törjétek azon fejéteket, kit csipjen meg uzsorásokodástok fullánkja, és azt sem mondja: legyetek ház-lók, szatócsok, tőzsérek, kalmárok és kereskedők, és azt sem mondja: legyetek

általánosan fogadósok, mészárosok, zsebelők és csempüzők is, — nem monda ilyesmit, hanem azt monda: építsetek házakat, ültessetek kerteket és egyétek annak gyümölcsét, mozdítsátok elő jóllétét ama városnak vagy országnak, melyben letelepedtetek, esengjétek iránta Jehovához, mert a város vagy ország boldogsága tiétek is leend.

Minthogy tehát rossz úton járunk, — a visszatérés pedig nekünk nevelés és szokás által hanyatlóknak szinte lehetetlen, — ne vezessük tehát Istennek legdrágább, legkedvesebb kincsünket, gyermekeinket, velünk. Válasszunk nekik más életmódot, építsenek házakat, ültessenek kerteket, van a hazában elég termővé teendő föld, szántsának, vessenek, gyártsanak és legyenek mesteremberek...

Igy el fog jönni és el kell jönni azon időnek, mikor nem mint ajándékot, hanem mint megérdemelt megtiszteltetést fogjuk venni a nemzet kezéből a honosítást...

Ez a szokatlanul nyílt beszéd a magyar közvéleményre megtette hatását, s ezzel voltaképpen az írás célját elérte. Hogy aztán a zsidók számára a hatás ne legyen túlságosan mélyreható, ezért a leggyorsabb hamarsággal következett, 1844 december 15-én, egy immár pesti, érettebb zsidó tollából egy pótmagyarázó cikk, ami a súlyos igéket egyszerre semlegesítette. Ezt a cikket egy Fénykövy (ipszilonnal) György nevű zsidó írta:

«Diszonás Weisz Joelnek.»

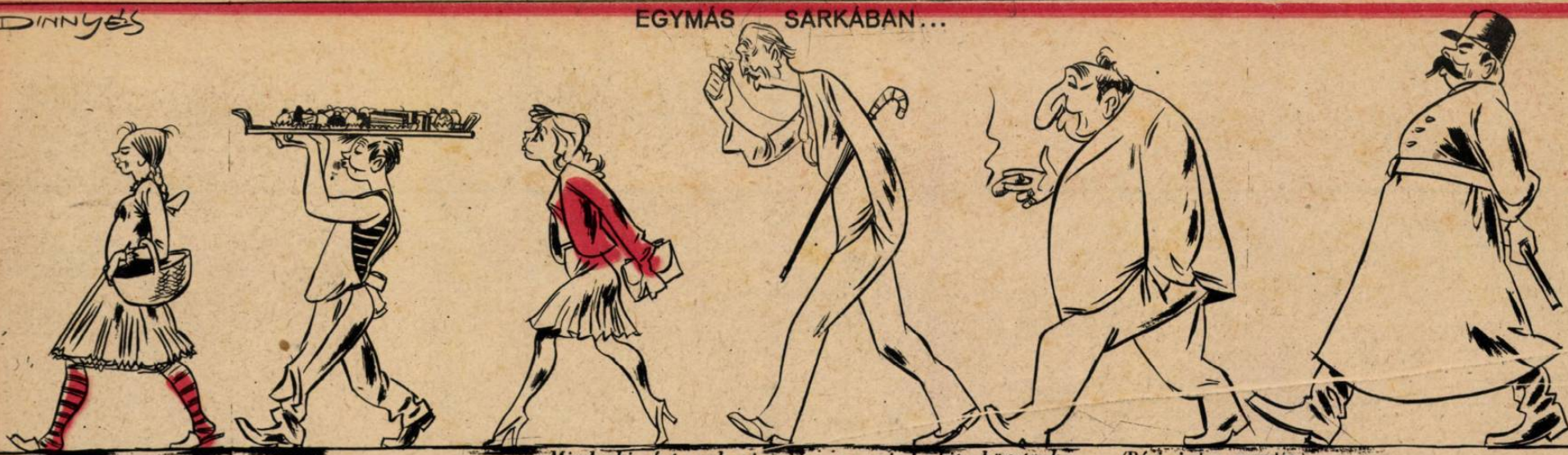
«Nem annyira a mondottak helytelenítése, mint inkább a nem mondottak pótlása végett szándékom néhány szót tenni.

Őszintén és igazságosan fedezé ön fel hitsorsosaink hibáit, árnyoldalait s e tekintetben kifogás alá nem eshetik, helyén van a felhívás is a hibák levételére. De csak saját hitsorsosaink hibáiról lévén szó, könnyen azt hihetnénk többen, de magunk közt is az együgyűbbek, mintha mind mostani nyomorúságunk okai, mind lehető jobb jövődönk eszközei, egyedül és kizárólag magunkban fekdünnének, pedig ezt ön bizonyosan nem akará állítani. Ezért szükségesnek láttam volna, az említett hibák kimutatása után, azon kötelességeket is kijelölni, melyekkel a felettünk állók, jelesen a törvényhozó hatalom, irányunkban viseltetni tartozik. Mert ki biztosít arról, hogy hitsorsosaink a mostani „nem jó útról” jobbra térve, azonnal nehézség nélkül fog-nak bejutni az ígért földjére? A történetek legalább azt mutatják, hogy az elnyomottak műveltségi előmenetele soha sem békíté egészen meg az elnyomókat, sőt néha még felfingerlé, ahol a keresztény többségnek a politikai műveltsége előmenetelt nem tett, ott a mi osztályunk műveltsége az egyenjogusítást egy lépéssel sem segítette elő...

A türelmetlen, a nyegle, a követelődző zsidó már begyalogolt a magyar történelembe s utódaik pénze, mohósága és üzleti összesszövetkezése, nem az egyenjogusítást, hanem az öslakosság kizsákmányolásának s a monopóliumok megteremtésének túlrefejt szerezte meg a zsidóságnak. A merész igénybejelentés az ország javainak megszerzésére, 1844 táján történt...

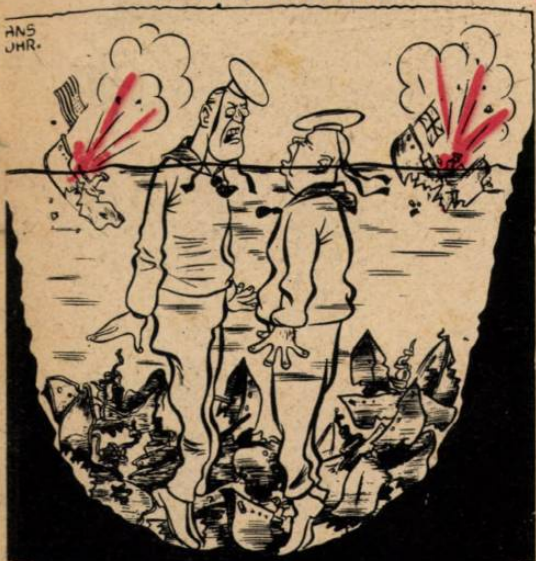
DINNYÉS

EGYMÁS SARKÁBAN...

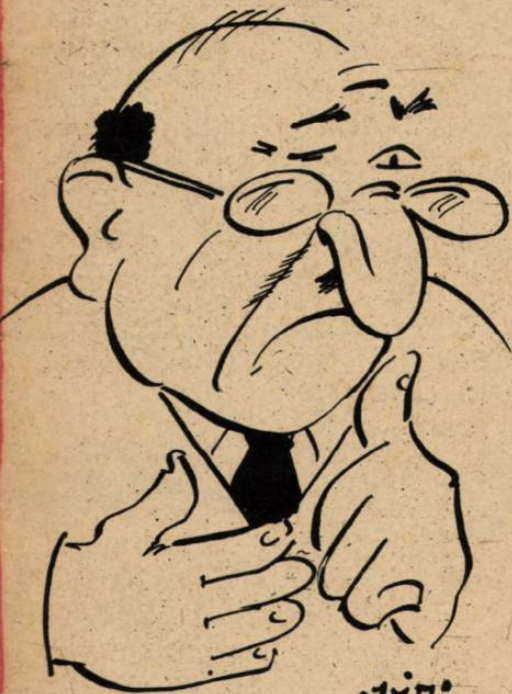
Mindenki fut valami után s mindenkit követnek... (Régi, indus mondás.)

FIZIKAI TÖRVÉNY

— Minél több hajó süllyed el, annál magasabb a víz...

TÜNÖDÉS

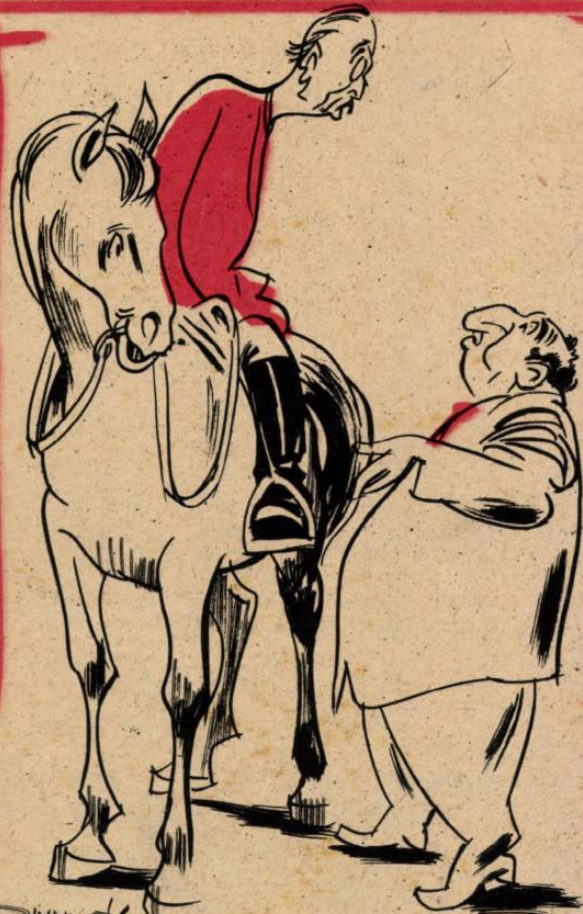
vizi

— De mi lesz Madagaszkárban? Angol, francia, néger, vagy talán — zsidó?...

ZS.-HADMŰVELET PESTEN

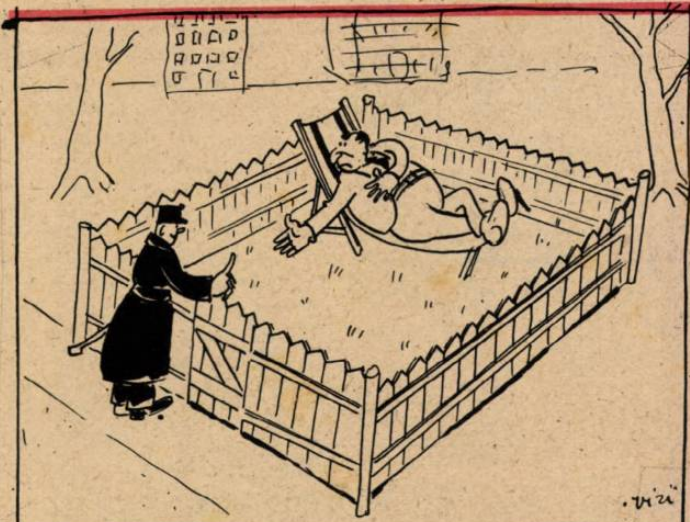
— «Itt, Szareznál balrakanyarodnak az angolok s hátulról bekerítik a franciákat, azután lemennek Ejedáig s máris elfoglalták nekünk Madagaszkárt...»

DINNYÉS
— Bernát: «Remélem Aladárkám, nem akarsz ezután lóhátról beszélni velem...»

DINNYÉS
— Minek örül úgy, Swartz úr?
— Na, hallja!... Hát ez a madagaszkári eset?... Már oda sem vihetnek bennünket...

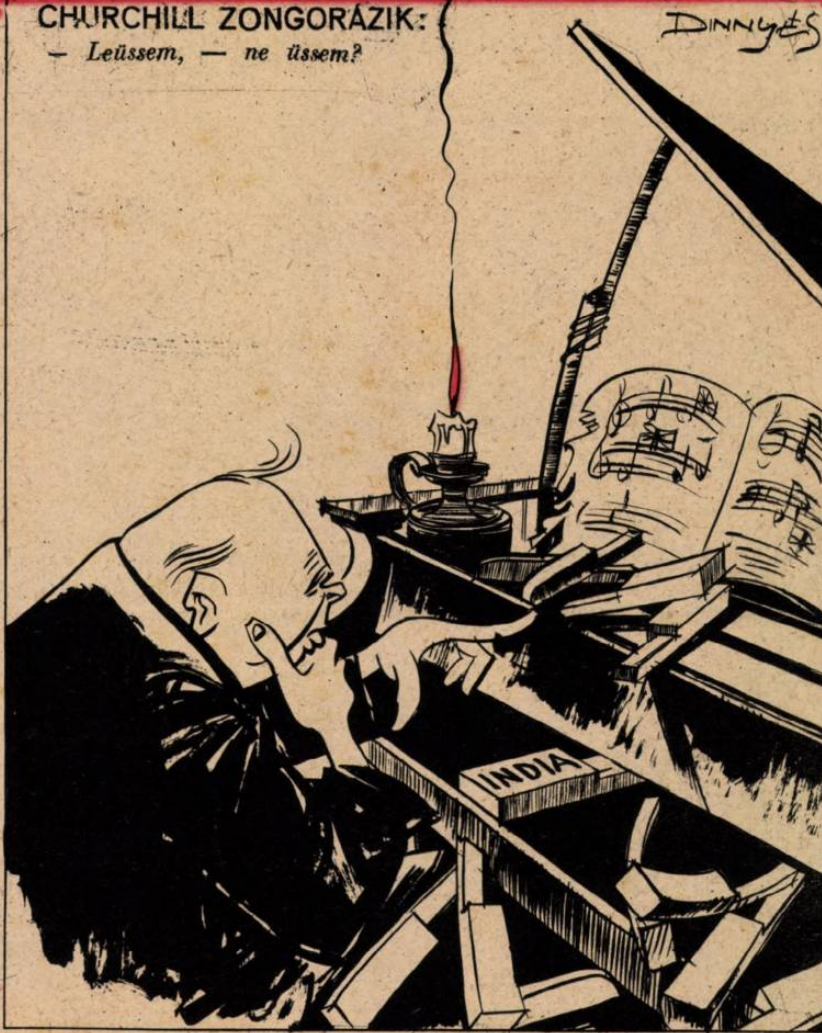

— Tüchtigkrank úr, nem tudja azt, hogy minden talpalatnyi földet meg kell művelni?
— De, biztos úr? Az én kertem csak egy lúdtalpatnyi terület...

CHURCHILL ZONGORÁZIK:

— Leüssém, — ne üssem?

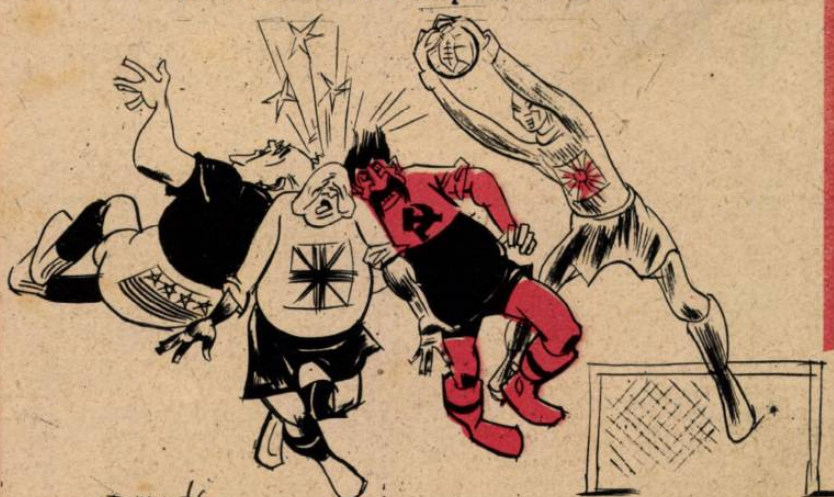
DINNYÉS

JELENETEK
AZ ANGOLSZÁSZ-JAPÁN LABDARÚGO MÉRKÖZÉSRŐL

Harc a labdáért, a csapaton belül...

A kapu előtt...

BUDA RÉGI HÁZAI KÖZÖTT